

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 22 april 2004 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames H. Binksma-Martens (VVD), M.T.B. Droog-Smit (CDA), J. Faber-Sloothier (PvdA/GroenLinks), A.J. Geluk-Geluk (VVD), H.J. Straatsma-Reuvers (PvdA/GroenLinks), J. Wondergem-Nieuwenhuizen (CDA) en de heren J.W. Bakker (PvdA/Groen/Links), W.R. Bouma (CDA), G.P. Dibbits (P.U.), P.J. van Domburg (P.U.), J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (P.U.), L.G.M. Hermus (CDA), G. Nentjes (ChristenUnie/SGP), T. Nijdam (PvdA/GroenLinks), P. Reijenga (CDA), H.F.A. Roefs (VVD), P.J. Sanderse (CDA), J. Schipper (CDA), T. Tuinenga (P.U.), J.J. van der Velde (CDA), W.M. Vercraeije (P.U.), P.M.S. Vermeulen (D66), L.G. Voorberg (ChristenUnie/SGP), C. Wagemaker (P.U.) en R.F. Wassink (ChristenUnie/SGP)

Voorzitter: W.L.F.C. ridder van Rappard, burgemeester
Wethouders: Mevrouw I. van Gaalen-van der Kooij (P.U.) en de heren A.H.T. van Meijel (CDA), J. Mulder (PvdA/GroenLinks), J.A. Ritsema (P.U.) en mevrouw T. Bij de Vaate-de Jong (CDA)
Griffier : de heer J.M. Even
Afwezig: de heer P.G. van Diepen (P.U.)

I. Opening

De **voorzitter**: Ik open de vergadering en heet u allen welkom. Bericht van verhindering is ontvangen van de heer Van Diepen.

- Toelating en beëdiging tot raadslid van de heer H.R. Kalk

De **voorzitter**: De commissie voor onderzoek van de geloofsbrieven zal de door de heer H.R. Kalk ingediende geloofsbrieven onderzoeken.
Ik schors de vergadering.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering. Het woord is aan de heer Vermeulen.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben zojuist kennisgenomen van het onderzoek dat heeft plaatsgevonden. De stukken die daaraan ten grondslag lagen zijn door ons nader onderzocht. Daarbij is ons gebleken dat aan alle eisen wordt voldaan. Wij stemmen voor de heer Kalk toe te laten als lid van de raad.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad tot toelating van de heer H.R. Kalk tot lid van de gemeenteraad.

De **voorzitter**: Ik verzoek de heer Kalk naar voren te komen. Ik verzoek de raadsleden en aanwezigen te gaan staan.

Ik lees de volgens artikel 14 van de Gemeentewet gevorderde eed:

“Ik zweer, dat ik om tot lid van de raad benoemd te worden rechtstreeks noch middellijk onder welke naam of welk voorwendsel ook enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het gemeentebestuur naar eer en geweten zal vervullen.”

De heer **Kalk**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De **voorzitter**: U bent bij deze geïnstalleerd als lid van de raad van de gemeente Noordoostpolder. Van harte gelukgewenst. De griffier heeft bloemen voor u.

Mijnheer Kalk, velen denken misschien dat het door uw installatie is, dat hier zovelen aanwezig zijn. Misschien denkt u het ook. De grote aanwezigheid geeft aan, dat er onderwerpen zijn die in de politiek aan de orde zijn. Het lijkt mij boeiend om in een politiek zo turbulente tijd toe te treden tot de gemeenteraad. Midden in een periode, waarvan ongeveer de helft is afgelegd. Wat dat betreft stapt u op een rijdende trein. Vanuit uw werk weet u wat politiek en besturen inhoudt. U valt wat dit betreft met de neus in de boter. Ik wens u een goede tijd in de raad toe.

In het vervolg van de agenda komt de bemensing van de commissies aan de orde. Dat betekent dat iedereen weet aan welke commissies u uw krachten zal wijden.

Nogmaals, van harte gelukkigwens en een goede tijd in ons midden.

II. Vaststelling agenda

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt de agenda vastgesteld.

III. Notulen van de vergaderingen van 25 maart 2004

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Op pagina N.92 heb ik een kleine discussie met de heer Van der Est over het voorontwerpbestemmingsplan Landelijk gebied. Hij zegt dat hij de notulen nog wel zal inzien. Ik heb de notulen voor hem meegenomen.

Zonder hoofdelijke stemming worden de notulen ongewijzigd vastgesteld.

IV. Ingekomen stukken

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de raad over de afdoening van de ingekomen stukken, zoals is voorgesteld.

V. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

VI. Spreekrecht

De **voorzitter**: Mevrouw Terluin en de heer Blauw, namens het Platform, zullen inspreken.

Mevrouw **Terluin**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil nu in plaats van aan het einde maar beginnen met het gedicht. Ik vraag u goed te luisteren.

Ik zoek een land

Ik zoek een land waar vrede is, waar haat en nijd verdwenen is
en waar de mensen hand in hand leven in dat land.

Ik zoek een stad waar vrede is, waar eenzaamheid te dragen is
en waar de mensen zorgen, dat er niemand doodloopt in die stad.

Ik zoek een huis waar vrede is, waar liefde ons tot woning is
en waar de mensen last en kruis tezamen dragen in dat huis.

Ik zoek een mens die vrede is, die ons een weg tot leven is
en die ons allemaal doet staan de handen aan de ploeg te slaan.

Ik zoek een land dat niet bestaat, een droom die haast verloren gaat,
een stad, een huis, een luchtkasteel?

O God, vraag ik misschien te veel?

Helaas moet ik zeggen dat ik te veel heb gevraagd. Het is dan ook de laatste keer, dat ik hier inspreek. De rust in huis kan dan weerkeren en u kunt uw gang gaan. Ik heb het vermoeden, dat men denkt "daar heb je haar weer, je moet zorgen dat je weg bent."

Ongetwijfeld heeft u de krant gelezen en gedacht "we hebben gelijk", maar dat wist ik op 17 maart jl. en eerder al. Het college, dat de mond vol heeft over de mondigheid van de burger, maar er absoluut niet naar luistert en met geld van diezelfde burger strooit. Nu is er weer een wethouder die € 35.000,00 uitgeeft om € 50.000,00 binnen te halen. Het is heel moeilijk te bedenken hoe het moet. U heeft net als de rest van het college buiten de waard – de burgers – gerekend. De burgers pikken het niet meer wat met hun geld wordt gedaan.

Ik heb veertien dagen geleden de machtiging van de OZB-belasting ingetrokken, want ik zag de bui al hangen. Ik hoef de burgers niet op te roepen wat zij kunnen doen, want zij zijn voldoende mondig om zelf hun problemen op te lossen. Wij hebben daarvoor geen opgeleide mensen nodig.

De burger mag geen motie van wantrouwen indienen, maar kan wel het vertrouwen in het college opzeggen. Ik vraag de raad, die de laatste tijd zo veel werk heeft verzet, ons – de burgers als het personeel van het Dr. Jansenziekenhuis – te steunen. Dat werk gaat door, ook zonder het college. Voorzitter, hierbij zeg ik het vertrouwen in de burgemeester en de wethouders op.

De heer **Voorberg**: Mevrouw Terluin, u heeft ons toegesproken. U wilt vrede. Dat willen we allemaal. Echter, ik wil u vragen wat geeft u ons als raad in de concrete situatie te moeten doen. We hebben het vanavond over het ziekenhuis. Het Platform gaat ook iets zeggen. Wat wilt u ons meegeven wat wij moeten doen? U spreekt over het vertrouwen opzeggen in het college, maar we moeten eerst de ziekenhuisproblematiek in beeld krijgen. Dan kunnen we bezien wat er gebeurt.

Mevrouw **Terluin**: Ik geloof dat de raad voldoende mondig is om te begrijpen wat ik bedoel. Ik ben hiermee al vanaf augustus 2003 mee bezig en heb het gevoel, dat ik steeds tegen muren praat. Ik heb gesproken met de burgemeester, met de wethouders. Men zegt dan: we zijn het met u eens, mevrouw Terluin. Je komt in de raad en de mensen zijn omgedraaid. Daarmee kan ik niet leven. Wees eens open en eerlijk. Dat vraag ik van de raad: open en eerlijk. Ik ben dat ook altijd geweest. Doe geen dingen die het daglicht niet kunnen verdragen. Dat gebeurt aan de andere kant van de brug. Wij zullen het nooit en nooit doen, ook het personeel van ons Dr. Jansenziekenhuis niet.

De heer **Voorberg**: U vraagt van ons openheid en eerlijkheid, rekening houden met de burgers. Als u ons dit meegeeft, dan is het voor mij in ieder geval stimulerend.

Mevrouw **Geluk**: Mevrouw Terluin, van ons mag u best terugkomen. Er zullen zeker nog wel eens andere problemen zijn. U heeft steeds gesproken, voor ons gevoel, namens heel veel burgers. U heeft ook handtekeningen verzameld. U heeft de afgelopen tijd veel mensen gesproken. Hoe vaak kreeg u weigeringen om mee te werken aan uw activiteiten richting deze raad en richting het ziekenhuis? Ik wil een beetje een beeld krijgen hoe groot de steun is en hoe zwaar wij het zullen wegen.

Mevrouw **Terluin**: De mensen komen uit zichzelf naar ons toe. We hebben zo maar ineens spontaan een actiecomité. We weten niet eens wie er in zitten. De mensen bellen op en vragen mee te kunnen doen. Er is niemand bij wie ik mijn hoofd stootte en die zei niet achter ons te staan.

De heer **Blauw**: Mijnheer de Voorzitter. We hebben een redelijke hectische week achter de rug, waarin gebeurtenissen snel op elkaar volgden. Het was moeilijk, vooral voor degenen die er niet zo nauw bij betrokken zijn daaraan nog een touw te kunnen vastknopen. Daarom hebben wij gemeend nog eens de positie van het Platform ten aanzien van de huidige situatie duidelijk neer te moeten zetten. Ik heb niet zo veel slapeloze nachten, maar na afgelopen dinsdag – na het betoog van de heer Borg-houts – heb ik 's avonds een paar uur wakker gelegen, omdat ik bijzonder in mijn ziel was aangetast over de manier waarop de voorzitter van de Raad van Toezicht van de IJsselmeerziekenhuizen ons heeft toegesproken. Het geldt zowel voor het college, de raad als de bevolking. Ik ben blij, dat de wethouder gisteren in de vergadering met de raadscommissie dit duidelijk heeft neergezet. Ik denk dat we het allemaal zo voelen. Het geeft absoluut geen pas en heeft zeker niet bijgedragen tot het vertrouwen, dat wij nog enigszins zouden moeten hebben in de betrouwbaarheid van de Raad van Toezicht met betrekking tot het uitvoeren van de wensen, zoals wij die hebben. Ik wil het nog maar even gezegd hebben. Hij heeft daaraan absoluut niet bijgedragen.

Aangezien wij als Platform wegens tijdgebrek in de vergadering van commissie I geen gelegenheid hebben gehad om te reageren op het advies van mevrouw Le Grand en daarbij de positie van het Platform nog eens duidelijk neer te zetten, maak ik van deze mogelijkheid gebruik. Ik wil het kort en duidelijk doen:

1. In algemeenheid is het Platform van mening dat in het advies van mevrouw Le Grand veel positieve elementen aanwezig zijn. Zij benadert het bestaande plan van aanpak van een positieve kant en komt tot de conclusie, dat daarin veel meer mogelijk is dan tot nu toe wordt en is gerealiseerd. Derhalve onderschrijven wij haar aanbevelingen. Wij zijn van mening, dat deze aanbevelingen volledig door college en raad dienen te worden onderschreven, door de Raad van Toezicht dienen te worden geaccepteerd en door de Raad van Bestuur dienen te worden uitgevoerd.

Gezien de ervaring uit het verleden – ook het recente verleden – dient op de uitvoering van deze aanbevelingen strikte controle te worden uitgevoerd, bijvoorbeeld door een evenwichtige werk- of stuurgroep, die met regelmaat overleg pleegt met de Raad van Bestuur over de voortgang van dat proces.

2. Het oordeel van mevrouw Le Grand ten aanzien van het plan Sturkenboom onderschrijven wij niet geheel. Wij betreuren het dat zij een oordeel geeft zonder daarover inhoudelijk en uitvoerig met de heer Sturkenboom te hebben gesproken en gecommuniceerd. Er is slechts een telefoongesprek geweest. Voorts heeft zij het plan beoordeeld als zijnde een businessplan. Zoals u weet hebben wij herhaaldelijk benadrukt, dat dit plan een plan op hoofdlijnen is, dat nader dient te worden uitgewerkt. Wij vinden haar oordeel met betrekking tot het businessplan dan ook enigszins prematuur. Wij begrijpen wel haar kritiek en zijn tegelijkertijd van mening, dat met name op die punten het plan verder dient te worden uitgewerkt. Wij realiseren ons, dat het wettelijk kader voor privatisering van algemene ziekenhuizen nog niet aanwezig is. Daarom is het plan Sturkenboom op dit moment – ik zeg met nadruk: op dit moment – en in deze vorm nog niet uitvoerbaar. Zo heeft mevrouw Le Grand het ook letterlijk in haar toelichting gezegd. Echter, het laat zich aanzien dat in de toekomst profit georiënteerde ziekenhuizen wel mogelijk worden. Hiervoor is wetgeving in aantocht.

Het Platform acht het ook daarom van belang het plan Sturkenboom nader op haalbaarheid te toetsen, zodat er in ieder geval een mogelijk alternatief is, mocht onze poging tot heropbouw van het Dr. Jansenziekenhuis volgens de aanbevelingen van mevrouw Le Grand op tegenstand stuiten bij de Raad van Toezicht.

Wij zijn van mening dat het een eerste verantwoordelijkheid is van de groep Sturkenboom of het ziekenhuisconsortium in samenwerking en overleg met de Raad van Toezicht. Gezien de houding van de voorzitter van de Raad van Toezicht op dinsdagavond jl. achten wij dit mogelijk. In dat geval is er geen andere keuze dan terug te vallen op het initiatief van het ziekenhuisconsortium. Wij moeten dat in beeld houden.

Wij verzoeken dit standpunt van het Platform mee te nemen in uw besluitvorming.

3. Het advies van mevrouw Le Grand mist naar onze mening een belangrijk element, namelijk een opinie over het langetermijnhuisvestingsplan. Dit plan, dat nu in definitieve vorm voor besluitvorming voorligt, voorziet in een maximum van slechts 70 bedden voor het Dr. Jansenziekenhuis in Emmeloord. Als dit langetermijnhuisvestingsplan wordt geaccepteerd staat het haaks op de aanbevelingen van mevrouw Le Grand tot heropbouw van de basisspecialismen in Emmeloord. Ergo, als u de aanbevelingen van mevrouw Le Grand overneemt, dient u zich ervan bewust te zijn dat ook het langetermijnhuisvestingsplan conform moet worden aangepast. Zo niet, dan is het risico reëel aanwezig dat u binnenkort wordt geconfronteerd met de onmogelijkheid van de uitvoering van de aanbevelingen van mevrouw Le Grand, omdat het langetermijnhuisvestingsplan dat niet toestaat.

Wij vragen u dit punt in uw besluitvorming vanavond mee te nemen. Alleen dan hebben de aanbevelingen tot heropbouw van het Dr. Jansenziekenhuis een kans van slagen.

Ik hoop, dat ik hiermee het standpunt van het Platform ten aanzien van de aanbevelingen van mevrouw Le Grand en het plan van het ziekenhuisconsortium voldoende duidelijk heb gemaakt.

De heer Haagsma: Luisterend naar de inbreng van de heer Blauw namens het platform heb ik bij het eerste punt, dat hij heeft aangehaald een vraag. Hij zegt dat er een werkgroep moet komen om regelmatig over de voortgang in overleg te treden met de Raad van Bestuur. Ziet het Platform in de werkgroep voor zichzelf een taak weggelegd?

De heer Blauw: Als het zou kunnen, dan zullen we er zeker met graagte aan deelnemen. Wij zijn van mening, nogmaals, dat we niet een zodanig vertrouwen hebben in de Raad van Toezicht, dat we het proces alleen willen laten.

De heer Haagsma: Ik heb nog een tweede vraag. Hebt u kennis genomen van de motie die hier op tafel ligt en wilt u op de motie, in samenhang met het raadsvoorstel, uw reactie geven?

De heer Blauw: Ja, we hebben kennis genomen van de motie, vanavond. Ook het raadsvoorstel, waarvan de tekst enigszins is aangepast aangaande de positie van het plan Sturkenboom, hebben we gelezen. Wij zijn van mening, dat:

1. het raadsvoorstel onze steun verdient;
 2. de motie veel elementen bevat, die ook aanbeveling verdienen.
- Zowel het raadsvoorstel als de motie hebben dezelfde uitstraling en beogen hetzelfde.

Mevrouw **Geluk:** Mijnheer Blauw, u heeft het raadsvoorstel gezien.

Het belangrijkste van een voorstel is de besluitvorming. Daarin wordt absoluut niet gesproken over het plan van het ziekenhuisconsortium ofwel het plan Sturkenboom. Het college gaat er niets mee doen. We zullen het er straks nog verder over hebben. U heeft daar kennelijk geen problemen mee, terwijl ik uit uw verhaal hoor dat u wel degelijk inzet op het tweesporenbeleid: op korte termijn de volledige invoering van het plan van aanpak en de deur openhouden naar het ziekenhuisconsortium op langere termijn?

De heer **Haagsma**: Mag ik mevrouw Geluk een vraag over haar vraag stellen?

De **voorzitter**: Het zijn nu de vragen aan de inspreker. Het onderlinge debat hebben we bij het agendapunt. Nu even niet.

De heer **Blauw**: Mevrouw Geluk heeft gehoord wat ik net heb gezegd ten aanzien van het plan Sturkenboom. Dat is onze mening. Wij zijn van mening, dat het plan Sturkenboom nadere uitwerking verdient. Wij realiseren ons ook, dat het op dit moment en in deze vorm niet uitvoerbaar is. Wij willen het plan absoluut wel in beeld houden.

De heer **Voorberg**: De heer Blauw spreekt steeds over het plan Sturkenboom. Wij weten, dat de heer Sturkenboom zijn plan heeft bijgesteld. In de hoorzitting is er een duidelijke wending aan gegeven, die misschien wat dichterbij de realiteit van dit moment ligt.

Als u spreekt over het plan Sturkenboom, spreekt u dan ook over het voorstel zoals het deze week in de hoorzitting naar voren is gebracht? Daarbij is duidelijk van samenwerking uitgegaan.

De heer **Blauw**: Ja, daarover praten wij ook. Ik heb toen gezegd als een samenwerking, in welke vorm dan ook, leidt tot het beoogde doel van een volwaardig ziekenhuis in Emmeloord, wij achter een dergelijke samenwerking staan. Ik benadruk, dat een samenwerking op vele manieren tot stand kan komen. Ik kan me ook voorstellen, dat de IJsselmeerziekenhuizen uiteindelijk een keer participeren in een verzelfstandigd Dr. Jansenziekenhuis. Wij zijn er absoluut niet a-priori op tegen. Wij zouden het graag willen onderzoeken.

De heer **Voorberg**: Dat zou dan op een kortere termijn gerealiseerd kunnen worden, binnen de bestaande wetgeving?

De heer **Blauw**: Wij zeggen dat we het willen onderzoeken. Op dit moment is het vanwege het nog niet aanwezig zijn van het wettelijk kader niet mogelijk. Naar onze mening en informatie is te voorzien, dat het in de komende twaalf tot achttien maanden – die tijd kun je niet echt definiëren – wel mogelijk wordt. Wij moeten daarop voorbereid zijn.

De heer **Voorberg**: Ik heb nog een vraag met betrekking tot het langetermijnhuisvestingsplan. Het voorziet in een maximum van 70 bedden. U dringt aan op aanpassing. Het lijkt me niet zo moeilijk om als het plan van aanpak wordt gerealiseerd het plan aan te passen. Is dat zo'n groot struikelblok?

De heer **Blauw**: Naar onze mening is het een enorm groot struikelblok, omdat het langetermijnhuisvestingsplan een officieel door het CTG geëist document is, dat de toekomst van de ziekenhuizen bepaalt. Als wij daarmee akkoord gaan, gaan we impliciet akkoord met een ziekenhuis met 70 bedden. Dat betekent dat er geen terugkeer van de basisspecialismen mogelijk is.

Het is voor ons zoeken geweest wat precies de positie en de status van een langetermijnhuisvestingsplan is. Het is een belangrijk document en daarom leggen wij er ook zo veel nadruk op. Uit de aanbevelingen van mevrouw Le Grand, die wij in grote lijnen onderschrijven – ik veronderstel dat we dat allemaal doen – volgt ook dat het langetermijnhuisvestingsplan op de huidige wijze niet kan worden goedgekeurd en moet worden aangepast.

De heer **Voorberg**: U pleit ervoor dat het in de aanbevelingen richting Raad van Toezicht wordt opgenomen.

De heer **Blauw**: Dat is correct. Het is ook de reden waarom wij er zo de nadruk op leggen.

De heer **Reijenga**: Ik wil de heer Blauw vragen hoe realistisch hij het nog vindt om vast te houden aan verzelfstandiging van het ziekenhuis gegeven de ideeën in de Tweede Kamer, gegeven de opvattingen

gen van de Raad van Toezicht, gegeven de maatschappelijke werkelijkheid ten aanzien van ziekenhuisontwikkelingen.

De heer **Blauw**: Laat ik beginnen met te zeggen, dat wij het nog steeds een realistisch plan vinden.

De heer **Reijenga**: Ik vraag u juist dat te onderbouwen.

De heer **Blauw**: Dat ga ik nu doen. We hebben erg veel cijfers gezien van de heer Sturkenboom. We hebben mevrouw Le Grand gehoord, we hebben de heer Brinkman gehoord. Wij zijn in verwarring. Ik kan u zeggen, dat wij een brief hebben van het ministerie van VWS, waarin wordt gesproken over een minimum adherente bevolking van 72.500 voor een basisziekenhuis. De heer Brinkman zei afgelopen zondag, dat het minimaal 200.000 moet zijn. We hoorden mevrouw Le Grand afgelopen dinsdag zeggen dat het ongeveer 100.000 moet zijn. Wij zijn in totale verwarring.

De heer **Reijenga**: De heer Sturkenboom had het over 45.000.

De heer **Blauw**: Ja. De officiële lezing van het ministerie van VWS is dat er 72.500 adherente inwoners moeten zijn om een basisziekenhuis operationeel te kunnen houden. Wij willen daarover duidelijkheid. Daarom willen we het plan verder onderzocht hebben. De getallen die we over ons heen krijgen zijn kennelijk niet van enige subjectiviteit ontbloot. Uiteindelijk moet er duidelijkheid komen over wat wel en wat niet kan.

Vooralsnog zijn wij van mening dat het plan Sturkenboom voor een zelfstandig ziekenhuis en in algemeenheid een zelfstandig ziekenhuis op basis van een bevolking die wij in Noordoostpolder, Urk en omliggende dorpen hebben, realistisch is. Daarom willen wij het verder onderzocht hebben.

De heer **Bakker**: Ik wil de heer Blauw nog twee vragen stellen. Allereerst reagerend op uw antwoord aan de heer Haagsma. U geeft aan, dat het voorstel van het college en de motie dezelfde doelstelling hebben. Zegt u daarmee, dat de motie in feite overbodig is?

De heer **Blauw**: Als in de discussie blijkt, dat aan wat ik hier net heb gezegd als standpunt van het Platform eenstemmigheid bestaat, dan zijn wij tevreden met het nu aanwezige raadsvoorstel.

De heer **Bakker**: Mijn tweede vraag betreft het langetermijnhuisvestingsplan. De opdracht aan mevrouw Le Grand was niet zo, dat zij daarnaar ook moest kijken. U heeft dit na afloop van de bijeenkomst ook met haar besproken. Kunt u ons aangeven wat haar opinie is over het langetermijnhuisvestingsplan, zoals het nu aanwezig is, in relatie tot haar advies om aan de Raad van Toezicht voor te leggen?

De heer **Blauw**: Zij heeft een kernzin gebruikt, die nogal lichthartig was, maar zij meende het wel: dan pas je het gewoon aan. Dat onthoud ik dan maar. We moeten daarvan uitgaan: aanpassen.

De heer **Reijenga**: Mag ik nog een opmerking maken? Kent u het plan van aanpak IJsselmeerziekenhuizen stand van zaken uitvoering? Daarin wordt het volgende opgemerkt over het langetermijnhuisvestingsplan: "In bouwkundig opzicht is voor de locatie Emmeloord rekening gehouden met zowel de terugkeer van enkele basisspecialismen als met de ontwikkelingen van nieuwe bovenregionale functies." Is dat een voldoende antwoord op uw vraag?

De heer **Blauw**: Nee, want het is zo dat wij weten – en u kunt het ook ongeveer aanvoelen – dat een ziekenhuis, dat niet meer heeft dan 70 bedden niet geschikt is als een volwaardig ziekenhuis. Wat er in staat is voor ons niet voldoende. Met andere woorden: het een staat haaks op het ander. Dat is niet zo vreemd. We hebben dat al heel vaak zo beleefd. Daarom hechten wij eraan om ons daarop te concentreren, zodat het iedereen duidelijk is, dat wat in het langetermijnhuisvestingsplan haaks staat op de terugkeer van de basisspecialismen. Het is niet zo erg, als we het ons maar realiseren en aangeven dat we met het langetermijnhuisvestingsplan, zoals het nu is geschreven, niet akkoord gaan.

De heer **Vermeulen**: U bent op een punt niet ingegaan in uw inleiding, namelijk de communicatie en het gebrek daaraan de afgelopen jaren. Ziet u, als vanavond consensus wordt bereikt over hoe nu verder, een rol van het Platform op het terrein van communicatie?

De heer **Blauw**: Ja, wij zijn als Platform in ieder geval een beetje blijer dan een week geleden met de ontwikkelingen. Als Platform zijn we van plan om deze ontwikkelingen te blijven volgen en een rol te blijven spelen in de realisatie van de heropbouw van het ziekenhuis.

De heer **Vermeulen**: Het gaat mij met name om de attitude. Welke grondhouding zult u aannemen? U legt zich erbij neer als vanavond consensus wordt bereikt over – op welke manier dan ook – het realiseren van een nieuw ziekenhuis.

De heer **Blauw**: Wij staan daar positief tegenover en zullen dat uitstralen.

VII. Vragenuur

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

VIII. Agendapunten

1. Ziekenhuisproblematiek

De **voorzitter**: Ik veronderstel dat een toelichting niet nodig is. Alle fracties willen hierover spreken. Ik geef de CDA-fractie als eerste het woord.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Opnieuw praten we in de gemeenteraad over de IJsselmeerziekenhuizen en het Dr. Jansenziekenhuis in het bijzonder. We hebben als raad geen bevoegdheden. Toch moeten we onze maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen om alles te doen wat in ons vermogen ligt om te bevorderen dat het Dr. Jansenziekenhuis nu en in de toekomst een cruciale rol blijft spelen in zorg met kwaliteit in onze gemeente en omgeving. Dat is het doel waarvoor de CDA-fractie zich inzet.

Mijn betoog bestaat uit drie punten:

1. Een korte schets van de hoofdlijnen tussen 5 februari 2004 – de laatste vergadering waarin we over het ziekenhuis spraken – en nu.
2. Het plan van aanpak, het plan Sturkenboom en het advies van mevrouw Le Grand.
3. Het raadsvoorstel.

Allereerst een korte schets op hoofdlijnen van wat tussen 5 februari en 22 april is gebeurd.

Na de raadsvergadering van 5 februari 2004 is het college in opdracht van de raad verder gegaan met een tweesporenbeleid:

1. de ruimte, dat wil zeggen de bandbreedte, van het plan van aanpak op te zoeken, zoals verwoord in de samenvatting in de raad van 5 februari 2004 en
2. bestudering van het plan Sturkenboom, dat gericht was op verzelfstandiging.

Dit alles met een extern en onafhankelijk deskundige.

De CDA-fractie heeft, vaak in raadsverband, gesprekken gevoerd met Platform Zorggebruikers, Kamerleden, Sturkenboom en Partners, betrokken burgers, ambtenaren van diverse overheden en recent de hoorzittingen met Sturkenboom, Raad van Toezicht en mevrouw Le Grand.

Daarnaast heeft de CDA-fractie zich verdiept in de ontwikkelingen, die zich in de ziekenhuizen voordoen, zoals meer keuzemogelijkheden voor de patiënt, van aanbodgericht naar vraaggestuurd. Het betekent ook meer concurrentie en marktwerking, accent op kwaliteit en kostenbeheersing. Ketenzorg voor medische nabehandelingen, acute zorg georganiseerd in ketens. Ontwikkelingen van spoedeisende eerste hulp naar een regionaal traumacentrum en een veranderende financieringssysteem. Dat was de dynamiek in de ontwikkeling in de ziekenhuiszorg.

Dit alles om zo goed mogelijk geïnformeerd te zijn en om een beeld te krijgen wat de mogelijkheden, onmogelijkheden en kansen zijn van het Dr. Jansenziekenhuis in de gegeven situatie, met als doel dat het Dr. Jansenziekenhuis zorg met kwaliteit blijft bieden in onze gemeente.

Het plan Sturkenboom

De heer Sturkenboom heeft eind februari 2004 zijn plan gepresenteerd, een ziekenhuis op eigen benen. Doel verzelfstandiging van het Dr. Jansenziekenhuis, een basisziekenhuis. Ik heb meerdere presentaties van het plan bijgewoond. Elke keer was de inhoud anders en dat bevordert de duidelijkheid niet.

Het plan bevat goede ideeën. Dat is uiteindelijk wat we willen, maar de grote vraag was en bleef: is het haalbaar.

Kan het werkelijkheid worden of is het een zeepbel, die onder druk van de harde werkelijkheid van financiële aard of door bedrijfseconomische condities en bureaucratische structuren met de Brinkmannen uiteenspat?

De CDA-fractie heeft lang gehoopt dat dit plan levensvatbaar zou zijn al wisten we niet of de kwaliteit en de publieke zorg bij een profitziekenhuis gegarandeerd zouden zijn.

Helaas, we hebben die hoop moeten opgeven. De kansen lijken nu minimaal. De heer Sturkenboom heeft het plan voor een zelfstandig ziekenhuis onder leiding van het ziekenhuisconsortium laten varen. Het gesprek met de minister op 16 april 2004 zal daarvan de oorzaak zijn geweest, vermoedt de CDA-fractie. Anders is de drastische ommezwaai van koper naar adviseren en samenwerken niet te verklaren. Of het moet zijn, dat voor de heer Sturkenboom de feiten met tegenargumenten de doorslag hebben gegeven. Feiten, zoals die er zijn:

- de afwijzing van zijn plan door de zorgverzekeraar
- de reactie van de minister in het interpellatiedebat, al voelt de minister wel voor profitpilots
- het standpunt van de Raad van Toezicht
- de vernietigende kritiek van de externe deskundige, mevrouw Le Grand
- het wettelijk kader voor profitziekenhuizen, dat nog niet aanwezig is.

Dat is de werkelijkheid met betrekking tot het plan Sturkenboom. Het is niet leuk, maar tegen beter weten in volhouden is ook jezelf voor de gek houden. Helaas, op dit moment, gezien de feiten niet haalbaar. Ik zeg het niet met vreugde, begrijpt u me goed.

Ik kom bij het plan van aanpak. "Het proces moet een kans krijgen. Er gebeuren nu dingen die reden tot hoop geven. In financiële zin is er een keer ten goede. De inspectie is tevreden over de kwaliteit van de geleverde zorg."

Dit zijn uitspraken van minister Hoogervorst in het debat met de Tweede Kamer over het Dr. Jansenziekenhuis en de uitvoering van het plan van aanpak. De Tweede-Kamerleden waren hierover verheugd. Ook de Raad van Toezicht, bij monde van de heer Borghouts, is van mening dat het beter gaat. Hij zei hier letterlijk: "De tekenen zijn heel gunstig voor iedereen."

In dit verband sprak hij ook over een doorbraak in de financiële situatie in onderhandelingen tussen gemeente en BNG. Kan het college daarover meer duidelijkheid geven? Dit in relatie tot de wens van de raad, de opheffing van de gemeenschappelijke regeling.

Dit beeld staat aan de ene kant. Aan de andere kant staan uitspraken van mensen op de werkvloer, die het ervaren als een verdere ontmanteling en niet tastbaar, voelbaar en merkbaar de verbeteringen ervaren.

Twee verschillende werelden en toch gaat het over hetzelfde Dr. Jansenziekenhuis. Ik heb in de hoorzitting met de heer Borghouts een poging gedaan achter het masker van suprematie en arrogantie door te dringen, om erkenning te krijgen voor oprechte gevoelens van betrokken burgers en werknemers. Ja, er is niet voldoende gecommuniceerd; de communicatie was onvoldoende, was het wat aarzelend antwoord.

Er gaapt een kloof, die niet zo maar te overbruggen valt. Toch moet een poging worden gewaagd. De brugfunctie kunnen de aanbevelingen van mevrouw Le Grand zijn. Deze zijn erop gericht de bandbreedte in het plan van aanpak te benutten. Dat wil zeggen, dat de Raad van Toezicht deze conclusies onderschrijft en omzet in beleid. Het betekent dat de toeslag voor de instandhouding kleine ziekenhuizen van € 2,4 miljoen wordt binnengehaald en wordt gebruikt voor versterking van de acute opvang in Emmeloord. De onduidelijkheden met betrekking tot realisatie van zorg moet nu worden weggenomen met een tijdpad en garanties. Twee basisspecialismen – interne geneeskunde en chirurgie – moeten volgens het plan van aanpak nu volledig operationeel worden. Er moet open kaart worden gespeeld en perspectief geboden met betrekking tot gynaecologie, verloskunde en kindergeneeskunde. Onderzocht moet worden of voor orthopedie – en ook voor adviseur Sturkenboom lijken kansen te zijn – mogelijkheden aanwezig zijn hiervan een profitcentrum te maken.

De Raad van Toezicht zal hier niet zo maar omheen kunnen. De voorzitter van de Raad van Toezicht heeft dit aan de minister toegezegd. Het zal ook gevolgen moeten hebben voor het langetermijnhuisvestingsplan IJsselmeerziekenhuizen. Heeft het college daarmee rekening gehouden?

Ik heb zojuist al geciteerd uit de notitie van de provincie. Gezegd is al dat het niet voldoende is. Wat zal de wethouder doen om dit aan te passen?

In het rapport van mevrouw Le Grand en in haar heldere toelichting daarbij ziet de CDA-fractie mogelijkheden om het plan van aanpak zo aan te passen, dat er perspectief blijft voor zorg met kwaliteit, in het Dr. Jansenziekenhuis. De CDA-fractie realiseert zich dat dit voor veel mensen niet is wat ze wensen en willen.

De werkelijkheid dient ook realistisch te zijn. Helaas, mismanagement, ontwikkelingen in de gezondheidszorg, zijn er debet aan dat een ander ziekenhuis ontstaat, maar wel in Emmeloord en met perspectief voor de toekomst.

Alles afwegend kunnen we als CDA-fractie niet anders dan verder gaan op het spoor van de IJsselmeerziekenhuizen.

Het spoor Sturkenboom lijkt in de praktijk, hoe aantrekkelijk ook, op dit moment niet haalbaar te zijn. We steunen het collegevoorstel. De CDA-fractie roept de raad op het besluit van het college, zoals het er nu ligt, aan te scherpen en het college opnieuw opdracht te geven alles in het werk te stellen dat de Raad van Toezicht de conclusies uit het rapport Le Grand onderschrijft en in beleid omzet.

De CDA-fractie pleit ook voor een soort begeleidingsgroep om de resultaten en de communicatie naar de bevolking te bewaken. Misschien kan mevrouw Le Grand daarin ook een rol spelen. Misschien wel monitoren. College, graag uw reactie op onze voorstellen.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Het college heeft vanavond op grond van een onderzoek door mevrouw Le Grand een voorstel voorgelegd waarover we als raadsfracties een besluit moeten nemen. Op dit moment is in onze gemeente veel onbegrip aanwezig over de situatie waarin het Dr. Jansenziekenhuis verkeert. Onbegrip bij een groot deel van de bevolking, onbegrip bij een groot deel van het personeel. In onze ogen komt dit onbegrip vooral doordat we regelmatig ervaren, dat een aantal zaken dat enkele jaren geleden in het ziekenhuis plaatsvond, nu niet meer in de vorm of door ons bekende personen wordt uitgevoerd. Het kost ons allen moeite die veranderingen te aanvaarden, vooral omdat we een gebrek aan informatie hebben. Gebrek aan informatie over hoe het Dr. Jansenziekenhuis er in de toekomst zal uitzien.

De afgelopen weken hebben we als inwoners en raadsleden via de pers en ook op andere manieren veel informatie gekregen van mensen met kennis van zaken op het gebied van de ziekenhuisproblematiek. Door die informatie zijn we nu redelijk in staat om onszelf een mening te kunnen vormen.

Het plan Sturkenboom

Het plan Sturkenboom is in een korte tijd een aantal malen aan ons gepresenteerd. Uit de verschillende varianten kwam in ieder geval naar voren, dat de heer Sturkenboom ter zake kundig is. Hij spreekt met veel kennis van zaken, maar uit zijn presentatie bleek ook dat hij snel als een zakenman kan reageren op kansen en bedreigingen.

Zijn plan heeft in de medische wereld op termijn zeker kansen voor een bedrijfsmatige aanpak, maar op dit moment en voor de komende tijd is een aantal blokkades aanwezig, dat het plan voor ons minder haalbaar maakt in deze vorm. Een blokkade in de vorm van de vergunningensfeer. De Tweede Kamer heeft het immers wettelijk nog niet geregeld. Blokkade ook in de sfeer van de eigendomsituatie. We hebben gehoord dat het gebouw niet te koop is. Ook een soort van blokkade ten aanzien van het huidige personeel van het Dr. Jansenziekenhuis, omdat door de heer Sturkenboom geen garanties, maar slechts kansen voor het huidige personeel zijn geschetst. Tot slot is er nog een financieel probleem, omdat de heer Sturkenboom zich in het eerste schriftelijke plan vooral richtte op de overname van failliete ziekenhuizen. Dat heeft verregaande financiële gevolgen voor betrokken partijen.

De verrassing, die de heer Sturkenboom dinsdag in zijn presentatie stopte – en het was werkelijk nieuw, ook al had ik het twee keer gehoord – was dat hij niet langer een vijandig bod wil doen, maar wil praten over een eventuele samenwerking tussen zijn bedrijf en de Stichting IJsselmeerziekenhuizen.

Die variant is voor de Politieke Unie zeker de moeite waard. Die variant komt in de adviezen van mevrouw Le Grand bij nummer 6 – en ik zeg het nadrukkelijk tegen mevrouw Geluk, want zij straalde naar de heer Blauw uit dat het er niet in stond – aan de orde.

Voor de Politieke Unie blijft de uitspraak "samenwerken is beter dan tegenwerken" hoog in het vaandel.

Het plan van aanpak

Dinsdagavond heeft een aantal leden van de Raad van Toezicht en de Raad van Bestuur van de IJsselmeerziekenhuizen een presentatie gegeven over het plan van aanpak. De opmerking die vooraf in ieder geval moet worden gemaakt is dat de manier waarop de voorzitter van de Raad van Toezicht de informatie verstreekte verre van fatsoenlijk was. In de ogen van de fractie van de P.U. zou de Raad van Toezicht zich in ieder geval moeten bezinnen over de manier en vooral ook door welke persoon hij zijn boodschappen naar buiten brengt.

Ook al is de boodschap nog zo positief, via deze persoon komt de boodschap altijd zuur over. Het is wat ons betreft een tip om een van de grote missers van de laatste tijd – het punt communicatie – te verbeteren.

Uit het onderzoek van mevrouw Le Grand – en haar presentatie was een schoolvoorbeeld hoe je met mensen moet communiceren – hebben we begrepen, dat het plan van aanpak een zekere bandbreedte heeft. Jammer eigenlijk dat er niet een plan van aanpak ligt dat eenduidig is.

Uit de aanbevelingen die mevrouw Le Grand in haar rapport doet geeft ze duidelijk aan, dat de Raad van Toezicht tot nu toe niet heeft waargemaakt wat in het plan van aanpak is beloofd.

Dat is een ernstige zaak en daarom is het goed om daarover voor het vervolgtraject duidelijke afspraken te maken.

Mevrouw Le Grand schrijft dat voor alle zaken die tot nu toe nog niet helemaal of helemaal niet zijn ingevuld een duidelijke termijn moet worden afgesproken. De voorzitter van de Raad van Toezicht heeft in zijn presentatie aangegeven dat het plan van aanpak is geschreven voor drie jaar. De Politieke Unie gaat er dan vanuit, dat de missers in het plan van aanpak binnen die termijn gerealiseerd of gecommuniceerd moeten worden. Graag willen we van het college horen of hij het met ons eens is. Wij vragen dus een afsprakenlijst over de activiteiten met een tijdspad dat toetsbaar is. Ook zal bij het kiezen van een richting voortaan op een vast moment naar de stand van zaken moeten worden gekeken, bijvoorbeeld per kwartaal. Wat zijn de gedachten van het college daarover en welke aanwijzingen heeft het college dat de Raad van Toezicht de adviezen van mevrouw Le Grand ook werkelijk wil overnemen?

Indien naar buiten wordt gebracht wat de stand van zaken is, moeten we eerst ernstig nadenken over de vorm en over de personen die vooraf de informatie onderzoeken; die onderzoeken wat waar is. Uit het recente verleden blijkt, dat bij eenzijdige informatie vanuit de Raad van Toezicht groot wantrouwen is. Je zou kunnen denken aan misschien een personeelslid, een huisarts of misschien een lid van het Platform Zorggebruikers. Heeft het college daarover een mening?

Naast gebrek aan informatie is ook verschil in informatie, die via de pers naar buiten kwam, over de situatie, een grote veroorzaker van onrust geweest. Wij lazen bij toerbeurt gedachten en meningen in de krant van allerlei betrokken partijen. Wij roepen daarom het college op om in samenwerking met andere stakeholders een koers uit te zetten, die door iedereen op dezelfde manier via de pers naar buiten wordt gebracht. We denken bijvoorbeeld aan de huisartsen, de gemeente Urk en andere stakeholders. Welke actie zal het college ondernemen om deze groepen op een lijn te krijgen, zodat informatie eenduidig wordt?

We zijn blij met de inzet van het Platform door de tijden heen. De gemeenteraad heeft het college door middel van een motie vorig jaar opgeroepen met het Platform samen te werken. De samenwerking ging door verschil in inzicht niet altijd even voorspoedig, maar het Platform heeft nu – namens de groepen die het vertegenwoordigt, bedrijfsleven en inwoners – een keuze gemaakt. Een keuze voor een volgende stap. De fractie van de Politieke Unie spreekt haar waardering uit voor deze moedige keuze. Graag willen we zo snel mogelijk duidelijkheid – en daarop moet het college actie ondernemen – over de actuele financiële situatie van de Stichting IJsselmeerziekenhuizen. Wij vragen het college aan te dringen op snelle resultaten van de nieuwe accountant. Immers, de financiën zijn belangrijk voor de toekomst.

Een laatste opmerking over het langetermijnhuisvestingsplan. We weten dat het college hierop nog een onderbouwde reactie zal geven, na een eerste korte brief. Het lijkt onze fractie verstandig om die reactie te geven, gezien vanuit de adviezen van mevrouw Le Grand. Zo lang er geen duidelijkheid is over de ontwikkelingen op korte en lange termijn, geen verdere financiële verplichtingen aan te gaan.

Nog iets over het raadsvoorstel, dat in gewijzigde vorm op tafel ligt. Gisteravond heb ik in de commissievergadering gevraagd of u in de laatste zin van alinea 1 het woord "royaal" wil doorstrepen. U heeft daarop geen ja of nee gezegd; het woord staat er nog in. Zult u het woord nog doorstrepen of heeft u een reden om het te laten staan?

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb er een gewoonte van gemaakt de teksten staande te lezen. Dat doe ik vanavond ook.

In de afgelopen tijd en dagen is nog weer eens gebleken hoe groot de betrokkenheid van onze bevolking bij het ziekenhuis is. We beseffen ook dat raad en college beperkte beïnvloedingsruimte hebben om aan de hoge verwachtingen van de bevolking te kunnen voldoen. De politiek is in deze gemeente in de rol gedwongen van "u moet dit ziekenhuis voor ons redden. U moet daarvoor zorgen, of u er iets over te vertellen heeft of niet." Misschien hebben wij als politici ook in het verleden deze verwachting wel bij de bevolking gewekt.

Te lang hebben we geen duidelijkheid en helderheid verschaft over wat onze mogelijkheden en onmogelijkheden zijn. In het dossier Dr. Jansenziekenhuis hebben tot aan vandaag het gevoel en hoge verwachtingen een plaats gekregen. Begrijpelijk, want het ziekenhuis is hartstikke belangrijk in de gemeenschap van de Noordoostpolder. Alleen met gevoel en hoge verwachtingen haal je de eindstreep niet. Verstand en realisme zullen bij de afweging, die we vandaag maken, een rol spelen. Argumenten en feiten moeten de keuze bepalen. Toon en inhoud moeten met elkaar harmoniëren, waarbij echter de inhoud van de boodschap de belangrijkste is.

In dit verband wil de fractie van de PvdA/GroenLinks uiting geven aan haar ongenoegen over de toon, die de voorzitter van de Raad van Toezicht afgelopen dinsdag aansloeg tegenover de leden van de gemeenteraad en de bevolking van Noordoostpolder. De arrogante toon heeft geen positieve bijdrage geleverd aan de ook door de heer Borghouts zelf aangedragen noodzakelijke, professionele communicatie.

De PvdA/GroenLinks-fractie is steeds voorstander geweest van beleid op twee sporen:

1. Gesprekspartner blijven van de Raad van Bestuur en de Raad van Toezicht. Immers, als je als raad en college nog enigszins wilt meepraten en denken over het plan van aanpak van het ziekenhuis, dan moet je daar zijn.

2. Het onderzoeken van alternatieven, zoals de mogelijkheid van verzelfstandiging, waarvan het plan Sturkenboom een voorbeeld is.

Het college is in onze ogen, na de vergadering van 5 februari 2004, voortvarend van start gegaan en heeft de twee sporen laten doormeten. Daarvoor heeft het college mevrouw Le Grand bereid gevonden dit onderzoek te doen.

De hoorzitting, met informatie van de heer Sturkenboom uit de eerste hand, de bijdrage van het Platform, het rapport van mevrouw Le Grand met richtinggevende adviezen, het standpunt van de Raad van Toezicht, het standpunt van het college, maken dat wij weloverwogen afwegingen kunnen maken.

De PvdA/GroenLinks-fractie wil de wissel omzetten om op het spoor te komen van gevarieerde en moderne ziekenhuiszorg van een hoge kwaliteit, met name voor de locatie Emmeloord.

Allereerst het plan Sturkenboom. Wij hebben het plan Sturkenboom bestudeerd en de heer Sturkenboom een aantal keren gehoord. De uitspraak van de heer Sturkenboom om niet meer voor de overname te gaan, maar op een vooralsnog onduidelijke wijze te willen samenwerken, is voor onze fractie een nieuw gegeven.

Het betekent in onze ogen dat het overnameconcept van de heer Sturkenboom geen reële optie meer is. Laat adviseur Sturkenboom zich melden bij het ziekenhuis en het ziekenhuis overtuigen van de goede elementen uit zijn plan. In dat plan zitten goede elementen, die in onze ogen een bijdrage zouden kunnen leveren aan de vernieuwende ziekenhuiszorg; die elementen kunnen nader worden onderzocht. Ik noem er enkele:

- het digitale elektronische patiëntendossier
- de scheiding tussen wonen en zorg, met onze aantekening: met dien verstande dat de kosten niet voor de patiënt zijn
- het uitbesteden van techniek en randvoorwaarden aan specialisten in de markt.

Ik zoom nu even in op het rapport van mevrouw Le Grand over het plan Sturkenboom. Jammer, dat mevrouw Le Grand de bevolking van de Noordoostpolder dinsdagavond niet heeft kunnen informeren, want zij weet veel over nieuwe en moderne ontwikkelingen in de ziekenhuiszorg. Zij weet het, in tegenstelling tot de heer Borghouts, ook nog op een prettige wijze over te brengen.

We delen de hoofdconclusies van mevrouw Le Grand over het plan Sturkenboom:

- de adherentie is te klein om een integraal basisziekenhuis in de benen te houden
- informatie over het te garanderen kwaliteitsniveau ontbreekt
- de aanpak van de schuldenproblematiek en de sanering daarvan zijn cruciaal
- de overdracht van de vergunningen is van eminent belang.

De IJsselmeerziekenhuizen zijn eigenaar en geven nadrukkelijk aan, dat van overdracht van vergunningen aan wie dan ook op dit moment geen sprake is.

Het plan van aanpak

De PvdA/GroenLinks-fractie kiest voor een moderne en gevarieerde kwalitatieve zorg. De patiënt centraal. Meer waar voor liefst minder geld. De toekomst is aan de kostenreductie. Trouwens, ook een goed punt in het plan Sturkenboom .

We zijn door mevrouw Le Grand overtuigd dat dit het beste kan worden gerealiseerd met behulp van de aanbevelingen van het advies van mevrouw Le Grand. Dat betekent een versterking van de huidige situatie op de locatie Emmeloord. Ik kom hierop straks terug.

Ook voor onze fractie geldt, dat op termijn de terugkeer van meer basisspecialismen haalbaar moet zijn. Wij zijn daarbij in goed gezelschap van de minister van ziekenhuiszorg, Hoogervorst – ook VVD – die meer perspectieven vanuit het huidige plan van aanpak toejuicht.

De PvdA/GroenLinks-fractie kan zich vinden in de conclusies en aanbevelingen in het rapport van mevrouw Le Grand met betrekking tot versterking en verbetering van het plan van aanpak. Zij ziet met name meer verbeteringsmogelijkheden op de locatie Emmeloord.

We dragen het college op de volgende zaken bij de Raad van Toezicht en de Raad van Bestuur aan te dragen en te bepleiten:

- de € 800.000,00 ten behoeve van de niet complexe acute zorg moet naar Emmeloord komen
- het inzetten van extra ambulances met mogelijkheden van trombolysbehandeling niet morgen, maar gisteren
- het op korte termijn inzetten van ambulante teams, die op afroep laagcomplexere zorg verlenen moet geen discussiepunt zijn
- zo snel mogelijk algemene heelkunde en interne geneeskunde in dagbehandeling en klinisch realiseren
- eindsituatie, volgens mevrouw Le Grand, van oogheelkunde in beeld brengen
- onderzoek starten naar mogelijke realisatie van gynaecologie, verloskunde en kindergeneeskunde is vanzelfsprekend
- ontwikkelen van een orthopedisch centrum is een must
- samenwerkingsvormen onderzoeken met een topklinisch ziekenhuis in Zwolle

Ik haal even de mooie punten uit het rapport van mevrouw Le Grand.

De heer **Haagsma**: Ik krijg de indruk dat u het rapport heeft geschreven.

De heer **Van der Est** : Bijna. Ik vervolg:

- ontwikkelingen stimuleren van private zorg, ook in Emmeloord.

Ik kan ook zeggen: de punten 1 tot en met 6 op de bladzijden 11, 12 en 13 van het rapport van mevrouw Le Grand. Wie begrijpt dat? Ik heb even de hoofdpunten eruit gehaald.

Met andere woorden, deze concrete verbeterpunten werken mee – zoals mevrouw Le Grand het gisteravond zo treffend zei – aan het eerst orde op zaken stellen in eigen huis om te zijner tijd vervolgens meer mogelijkheden te benutten voor de ziekenhuiszorg voor de bevolking van Noordoostpolder.

Eén van de in de ogen van de PvdA/GroenLinks-fractie belangrijkste conclusies is dat onvoldoende duidelijk is wat op welk moment in het Dr. Jansenziekenhuis zal worden gerealiseerd en de controle op de planning.

De fractie is daarom van mening, dat het college over alle nog te realiseren onderdelen helderheid van het ziekenhuis dient te krijgen over de inhoud en de datum van invoering.

De fractie benadrukt dat hierbij geen sprake meer kan zijn van vrijblijvendheid. Er zal een systeem moeten komen waarmee wij zicht blijven houden op de ontwikkelingen in het ziekenhuis. Controle door middel van bijvoorbeeld voortgangsrapportages moet worden ingevoerd.

Wij zijn van mening, dat de gemeenschap recht heeft op juiste en betrouwbare informatie over de voortgang van de veranderingen in het aanbod van de ziekenhuiszorg in Emmeloord en de regio.

De gemeente is daarbij het geëigende orgaan om die informatie te ontvangen en de mogelijkheid te hebben deze te controleren. Is het college bereid tot afspraken hierover met de Raad van Toezicht te komen?

Daarnaast blijft er uiteraard de zelfstandige verplichting van de IJsselmeerziekenhuizen om de inwoners van dit gebied te informeren.

Ten slotte nog dit. De PvdA/GroenLinks-fractie juicht het toe, dat het Platform Zorggebruikersbelangen te kennen heeft gegeven achter de conclusies van het college te staan. Het betekent, dat we samen optrekken. Wij hebben één gezamenlijk doel: volwaardige, kwalitatief goede zorg in de Noordoostpolder.

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Er is al heel veel gezegd. Het betekent niet, dat wij niets meer te zeggen hebben. We zullen het niet zo lang maken en beginnen bij de analyse van mevrouw Le Grand met betrekking tot het plan Sturkenboom.

De heer Reijenga zei, dat mevrouw Le Grand daarop vernietigende kritiek heeft losgelaten. Ik heb misschien een andere mevrouw Le Grand gehoord. Ik heb wel de avond daarvoor vernietigende kritiek gehoord, toen iemand sprak over "het papiertje van Sturkenboom". Mevrouw Le Grand noemde het een schets, waarin zeer interessante zaken zitten. Echter, op dit moment nog niet uitvoerbaar.

We moeten daarbij in ogenschouw nemen, dat mevrouw Le Grand niet in staat is geweest de presentatie van de heer Sturkenboom, dinsdagavond, bij te wonen. Ze heeft die ontwikkelingen dus ook niet in haar overwegingen kunnen meenemen. Ik meen dat, als je het plan van Sturkenboom c.s. beschouwt, daarmee rekening moet worden gehouden.

Naar de mening van de fractie van de ChristenUnie/SGP verdienen de plannen van Sturkenboom c.a. ten minste serieus te worden onderzocht. Ook wij beseffen, dat er op dit moment geen andere weg open is dan bij de Raad van Toezicht aan te dringen op onverkorte uitvoering van de conclusies en aanbevelingen volgens de second opinion door mevrouw Le Grand gemaakt, op het plan van aanpak. Een aantal zaken is genoemd; ik hoef deze niet te herhalen.

Wel dient naar onze mening tevens te worden aangegeven, dat we niet akkoord kunnen gaan met het huidige concept langetermijnhuisvestingsplan.

Hoewel ons dinsdagavond op niet mis te verstane wijze is kenbaar gemaakt, dat wij formeel geen enkele zeggenschap over het IJsselmeerziekenhuis hebben, zijn wij van mening, dat we in onze rol van volksvertegenwoordigers ons tot het uiterste moeten inspannen voor het behoud van het Dr. Jansen-ziekenhuis. Soms heb ik het idee, dat we proberen met lege handen een tank tegen te houden.

Zoals eerder gezegd, de plannen van Sturkenboom c.s. verdienen een royale kans te krijgen. Wij achten het collegevoorstel op dit punt niet duidelijk en voldoende. Om dit nogmaals onder de aandacht van het college te brengen zullen wij een motie indienen, waarin aanscherpingen met betrekking tot het collegevoorstel zijn opgenomen. U hoeft het collegevoorstel niet aan te passen, maar alleen uit te breiden. Een aantal opmerkingen van CDA en Politieke Unie is al in de motie verwoord. Het hoeft de collega-raadsleden niet te weerhouden van het betuigen van adhesie aan deze motie. Voor zover het nodig is, kunnen zaken worden toegevoegd, zoals een controlevolggroep bij de uitvoering van de aanbevelingen van mevrouw Le Grand. Voel u vrij om te zeggen dat bepaalde punten nog moeten worden opgenomen. U kunt dan meteen uw naam onder de motie zetten. Als u de motie, zoals ingediend, goed vindt, dan kunt u ook uw naam er onder zetten.

De raadsleden zijn inmiddels in het bezit van de motie. Het college heeft, als het goed is, de motie ook ontvangen.

De motie luidt:

"De raad van de gemeente Noordoostpolder, in vergadering bijeen op 22 april 2004; gezien het rapport van Sturkenboom en partners getiteld: "Een ziekenhuis op eigen benen", zijnde een bedrijfsplan op hoofdlijnen; gehoord het voorstel van HZC/Sturkenboom en partners tijdens de hoorzitting d.d. 20 april 2004; gehoord de opvattingen van het Platform Zorggebruikersbelangen Noordoostpolder/Urk tijdens genoemde hoorzitting; gehoord de opvattingen van de Raad van Toezicht en de Raad van Bestuur van de IJsselmeerziekenhuizen tijdens genoemde hoorzitting en de uitgesproken bereidheid om voorstellen voor alternatieven te willen onderzoeken; gezien de adviezen van mevrouw M.J.M. Le Grand-van den Bogaard; gezien het voorstel van het college van burgemeester en wethouders om de conclusies van de laatstgenoemde adviezen te onderschrijven;

spreekt uit:

1. geen vertrouwen te hebben in de huidige interpretatie en de uitvoering van het Plan van Aanpak van de IJsselmeerziekenhuizen, omdat onduidelijk is over wat er op dit moment ontwikkeld wordt en wat er nog ontwikkeld gaat worden;
2. niet overtuigd te zijn door de gegeven toelichting van de Raad van Toezicht, dat voldoende ziekenhuiszorg van voldoende kwaliteit en bereikbaarheid voor de bevolking in de gemeente Noordoostpolder beschikbaar is of zal komen middels uitvoering van het onder 1 genoemde Plan van Aanpak;
3. dat voor de korte termijn er geen andere weg openstaat dan, in het publieke belang van de gezondheidszorg in Noordoostpolder, de raad van Toezicht dringend te verzoeken de conclusies en aanbevelingen van mevrouw Le Grand betreffende het Plan van Aanpak over te nemen en tot uitvoering te brengen;
4. dat zo spoedig mogelijk in Emmeloord een volwaardig ziekenhuis met klinische zorg voor tenminste vier basisspecialismen en een adequate Spoedeisende Hulp/acute zorg aanwezig dient te zijn;
5. dat het voorstel van HZC/Sturkenboom, zoals nader toegelicht tijdens de hoorzitting op 20 april 2004, naar verwachting een reële mogelijkheid biedt om dit doel te bereiken;

6. dat het voorstel tot samenwerking met private marktpartijen nader dient te worden uitgewerkt om de haalbaarheid, kwaliteit, veiligheid en financierbaarheid nader te onderbouwen;
7. het college op te dragen de Raad van Toezicht van de IJsselmeerziekenhuizen te verzoeken medewerking te verlenen aan het uitwerken van het voorstel om te komen tot een publiek/private samenwerking voor de ziekenhuiszorg in Noordoostpolder (eventueel Flevoland);
8. het college op te dragen een werkgroep te vormen (onder leiding van een onafhankelijk voorzitter) en binnen twee maanden het voorstel voor een publiek/private samenwerking uit te werken. De werkgroep dient te bestaan uit vertegenwoordigers van de Stichting IJsselmeerziekenhuizen, het Platform Zorggebruikersbelangen Noordoostpolder/Urk, betrokken huisartsen, de gemeenten Urk, Noordoostpolder en desgewenst Lelystad;
9. het resultaat van de uitwerking in het openbaar te bespreken binnen een week na het verschijnen van het rapport over de nadere uitwerking;

en gaat over tot de orde van de dag."

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. De uitvoering van het plan van aanpak is niet aantrekkelijk voor Lelystad en is desastreus voor Emmeloord, om de woorden van mevrouw Le Grand – iets gewijzigd – te gebruiken. Wij hebben van veel zijden informatie gekregen: Platform, huisartsen, mensen die in het ziekenhuis werken, Raad van de Gezondheidszorg, die heel positief was over de privatisering, het college, Raad van Bestuur en Raad van Toezicht met een arrogant en schofferend optreden, inwoners, kiezers die respectvol en waardevol aanwezig waren; overigens waren ze wel beledigd door de overkill aan beveiligingsmaatregelen. Ze zouden niets hebben aangericht. Dat hadden ze met elkaar afgesproken. We kunnen dat ook van de bevolking verwachten.

Informatie ook van Sturkenboom c.s., een innovatief voorstel. Informatie van mevrouw Le Grand. We hebben ook onze eigen waarneming gehad. Heel veel informatie. We kunnen nog veel meer krijgen, maar we moeten een keer een beeld vormen.

Wat zien we dan? Een leeg, donker ziekenhuis. Vijf bedden bezet, overdag eenderde van de parkeerplaats bezet. Couveuses, die al heel snel weg waren. Specialisten die zijn verdwenen en verdwijnen. Het lijstje is nog lang niet afgewerkt. Personeel dat weg moet, bedden weg. Afgelopen dinsdag als klap op de vuurpijl: de apparatuur van de anesthesie ook weg. De nieuwe apparatuur uit Emmeloord is naar Lelystad gebracht, terwijl de oude apparatuur van Lelystad naar Emmeloord kwam. De operatie hier kon dus niet doorgaan. 's Avonds spreekt de voorzitter van de Raad van Toezicht ons toe en vertelt ons hoe fantastisch het hier gaat met de behandelingen overdag.

Boze en verdrietige patiënten, boze en verdrietige inwoners en mensen die er werken. Alle bewondering om onder die druk te kunnen doorwerken.

We hebben een plan van aanpak, dat onvolledig en onjuist wordt uitgevoerd, met veel open einden wordt uitgevoerd en dat ons een stuk misleiding geeft. Daarbij een zelfvoldane Raad van Toezicht en Raad van Bestuur, die ondanks dat de invoering van het plan van aanpak een vernietigend oordeel kreeg van mevrouw Le Grand durven beweren dat het goed gaat. Als we een persbericht, dat vandaag uitkwam, lezen constateren we dat men er kennelijk niets van heeft begrepen, hardleers is en Oost-Indisch doof blijft. Men denkt dat alleen het stukje communicatie tot verbetering kan leiden. Wij willen geen woorden, wij willen daden.

Is er nog perspectief met betrekking tot voortzetting van het plan van aanpak of moeten we andere kansen gaan zoeken? Wie gelooft er nog in de uitvoering van het plan van aanpak? Geen enkele weg is zonder risico's. Nergens zullen we zekerheid vinden, maar de weg zoals de heren Borghouts en Brinkman gegaan zijn, is een weinig rooskleurige weg. Moeten we geen keuzen maken voor meer kansen?

Kijken we naar de bedrijven die achter het consortium staan, dan zie ik – het zijn natuurlijk ook weer woorden – dat een bedrijf als Imtech Werknet zegt: wij de techniek en u de resultaten. Als dat hier eens zou kunnen. Of: samen succesvol. Dat is nog eens iets anders. Echter ook de verfrissende insteek van de heer Sturkenboom, met zijn succesvol veranderen, moet ons aan het denken zetten.

Het biedt in ieder geval wel – als we als eerste in de rij deze kans proberen te grijpen – dat bedrijven als Imtech, Volker Stevin, Sturkenboom en Partners zich inzetten om er een succes van te maken.

Alleen als we durven te kiezen om daarvan gebruik te maken en als eerste in de rij te gaan staan, zullen zij ongetwijfeld hun kennis, hun logistiek, hun geld en alles wat er meer aan gelegen is om hiervan een succes te maken, inzetten.

Het oordeel van mevrouw Le Grand over het plan Sturkenboom is voor een deel gebaseerd op vooroordelen. Een telefoongesprek en een niet aangepast plan. Ook geen plan op hoofdlijnen, laten we daarover duidelijk zijn. Een en ander maakt het niet gemakkelijk daarover een goed en gedegen oordeel te geven. Er is geen overleg – zeker niet gedegen – geweest.

Als in dit gebied een vleugje durf is, moeten we het nu tonen om te kijken of we ook andere wegen durven in te slaan. Of kiezen we voor verdere afbraak, zoals we tot nu toe hebben gezien?

De huidige wijze van invoeren van het plan van aanpak geeft in ieder geval weinig perspectief. We hebben de afgelopen twee jaar kunnen zien wat er is gebeurd.

We moeten ook onze eigen verkiezingsbeloften nog maar eens onder het licht leggen. Beloften die we nu kunnen inlossen. Dankzij het ziekenhuis hebben we een raad in de huidige samenstelling en een college, zoals nu aanwezig. Met elkaar zijn we volksvertegenwoordigers. Hoe vullen we dat in?

Niet alleen met woorden, voor de verkiezingen, we moeten een en ander omzetten in duidelijke standpunten en dit aan onze kiezers kunnen vertellen.

De laatste strohalm is misschien nog die van het plan Sturkenboom. We zullen die kans zeker moeten grijpen. Het plan is nog lang niet in te voeren. Er moet nog veel water door de zee gaan, maar het kan. Als we het willen, kunnen we de mogelijkheden vinden. Een pilot kan altijd buiten veel regels om gebeuren.

Ook de situatie, zoals in het plan van aanpak wordt uitgevoerd, biedt ons mogelijkheden. De Raad van Toezicht was zo positief, dat we misschien kunnen denken aan het aflossen van de leningen nu de zwarte cijfers zijn ingetreden. Laat de Raad van Toezicht het maar eens laten zien!

Ook zojuist is gesteld, dat het Sturkenboom consortium het ziekenhuis zal overnemen op het moment dat het failliet is. Daarvan is absoluut geen sprake geweest. Immers, je gaat niet een bedrijf vragen een zaak over te nemen, zolang deze niet failliet is als je van plan bent daarop te wachten. Je wacht dan tot het zo ver is en dan pas sla je toe. Van "lijken pikken", zoals de CDA-fractie heeft gezegd en dat buitengewoon slecht is gevallen, in ieder geval bij de mensen buiten dit huis, is absoluut geen sprake. Het gaat erom dat wordt gekeken of ziekenhuizen, die in nood verkeren, kunnen worden opgepakt en kunnen uitgroeien tot iets dat wel levenskrachtig is.

Als de huidige Raad van Bestuur en Raad van Toezicht niet doen wat wij willen, dan kunnen we altijd nog eens kijken wanneer het moment van onbehoorlijk bestuur is aangebroken. Misschien moeten we ook eens kijken of het mogelijk is om op kortere of langere termijn een erkenning is los te peuten bij de minister, om na te gaan of hier een nieuw ziekenhuis kan worden gesticht. Wil men niet via de voordeur, dan moet het maar via de achterdeur. Als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan.

Er is in ieder geval nog een aantal mensen dat pioniersgeest heeft en bereid is om de schouders er onder te zetten, alsmede daaraan tijd, energie en geld te besteden.

We sluiten aan bij de woorden van het Platform, in ieder geval ten aanzien van het langetermijnhuisvestingsplan. We moeten daarover duidelijke uitspraken doen.

De VVD-fractie kiest voor een tweesporenbeleid: zo lang het nog niet kan en er geen andere weg is eerst een gecontroleerde en maximale invoering van het plan van aanpak volgens de aanwijzingen van mevrouw Le Grand. Tegelijkertijd de mogelijkheden en kansen van Sturkenboom verder onderzoeken.

De motie geeft duidelijk aan waar we staan. We hebben vanavond voor de televisie gehoord waar het college staat. Het college heeft het boek Sturkenboom kennelijk al dicht gedaan.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Commissievergaderingen, en zeker hoorzittingen, hebben onder meer als doel politieke partijen te informeren en op basis van deze informatie aan waarheidsvinding te doen. De bijeenkomsten zijn openbaar om de burger in deze gemeente te informeren en in staat te stellen geïnformeerd te worden, alsmede dezelfde burger de gelegenheid te geven door middel van inspreken zijn of haar mening aan de politieke partijen kenbaar te maken.

De commissievergadering van dinsdag heeft in alle opzichten aan deze doelstelling voldaan. De burger heeft buiten en binnen dit huis duidelijk laten weten wat hij wil: een volwaardig ziekenhuis met vier basisspecialismen en een goed functionerende spoedopvang gedurende 24 uur per dag, zeven dagen per week.

Dat is wat de bevolking is toegezegd, door alle partijen in de Tweede Kamer. Dat is ook wat beleefd is in het jaar 2000. Dit is en wordt de burger ontnomen door de interpretatie van en de uitvoering in de huidige vorm van het plan van aanpak.

Het plan Sturkenboom is en was een bedrijfsplan op hoofdlijnen en zeker geen verzameling van een aantal velletjes papier. In de onderbouwing zijn door allerlei deskundigen ongetwijfeld gaten te schieten. D66 ervoer de min of meer zijdelings gemaakte opmerking dat de heer Sturkenboom vanmiddag nog zijn cijfers opnieuw zou doornemen en misschien wel had bijgesteld als een zwakgebod. Eigenlijk een belediging.

D66 ervoer de toezegging open te staan voor alle vormen van alternatieve samenwerking met de bestaande disciplines als een bemoedigende en constructieve uitspraak.

Deze uitspraak alleen al vraagt om een nadere toelichting en draagt wellicht meer bij aan waarheidsvinding dan de nadere uitleg over wat de heer Sturkenboom heeft bedoeld met regel zoveel van alinea zoveel van pagina zoveel.

Het betoog van de voorzitter van het Platform gaf de mening weer van wat onder een groot deel van de bevolking leeft, die wij in dit huis zeggen te vertegenwoordigen. Buiten dit huis drukt de bevolking op eigen wijze haar zorg uit. Het streven om een volwaardig ziekenhuis te hebben is ook ons, net zoals iedereen, uit het hart gegrepen.

D66 heeft het optreden van de heer Borghouts als minder aangenaam ervaren, om het maar in D66-termen weer te geven. Ofwel in gewoon Nederlands: onbeschoft.

De uitspraak "wie het niet met mij eens is, heeft er geen verstand van" is een regelrechte diskwalificatie van de gemeenteraad en zal veel kwaad bloed zetten in alle geledingen van de bevolking. De heer Borghouts is kennelijk onbekend met het feit, dat volksvertegenwoordigers zijn gekozen door een democratisch, evenredig aantal stemmers en dat zij niet door de minister worden benoemd op grond van een al of niet aanwezige of vermeende deskundigheid. Een dergelijke arrogante houding maakt verdacht en dwingt iedereen te zoeken naar de waarheid achter die houding. Wij denken dat het volgende wel eens de waarheid achter die houding kan zijn.

In de loop van de voorbije tijd leek het onmogelijk het oorspronkelijke plan van aanpak, met op twee locaties vier of meer specialismen, te realiseren, onder andere door de tegenwerking van de specialisten in Lelystad en mogelijk ook op financiële gronden en een te geringe adherentie, alsmede enkele andere oorzaken. In wezen paste het oorspronkelijke plan van aanpak – al bij het opstellen daarvan – naar nu blijkt niet in de huidige ontwikkelingen in het ziekenhuiswezen. De wetenschappelijke verenigingen maken het onmogelijk om aan al de protocollen te voldoen. Dus kan in Emmeloord een aantal van de toegezegde vier klinische specialismen niet worden gerealiseerd.

D66 is, achteraf gezien, van mening dat de functies van de Raad van Bestuur en Raad van Toezicht beschikbaar hadden moeten worden gesteld. De opdracht had aan de minister moeten worden teruggegeven: wij kunnen het niet uitvoeren op de manier zoals u dat wilt.

Er is echter voor een eigen interpretatie van het oorspronkelijke plan van aanpak gekozen, waarbij het voortbestaan van het ziekenhuis in Lelystad kon worden verzekerd, echter wel volledig ten koste van het ziekenhuis in Emmeloord. Dit allemaal zonder communicatie naar de bevolking.

Het antwoord op een door mij gestelde vraag naar een accountantsverklaring heeft de onzekerheden over de financiële onderbouwingen van het plan vergroot. Op dit punt is niets concreet. Het lijken tot nu toe alleen verwachtingen en aannames. De conclusie is, dat in het plan van aanpak nog veel onzekerheden aanwezig zijn, zoals ook is aangegeven in het rapport van mevrouw Le Grand.

De second opinion van mevrouw Le Grand is vernietigend ten aanzien van de communicatie naar de Raad van Toezicht en later naar de Raad van Bestuur. Communicatie met en naar de gemeenteraad en nog veel meer naar het – in de ogen van de heer Borghouts – gewone en dus ondeskundig klootjesvolk. Die indruk wakte hij. Met zo'n houding proberen vrouwen te wekken werkt niet. Ik spreek dan nog niet eens over het arbeidsconflict met mevrouw Schenk.

De gemeente stelde dit, bij andere gelegenheden, al eerder vast. Het was voor ons mede de reden om het vertrouwen, in november 2003, in de Raad van Bestuur en de Raad van Toezicht op te zeggen. Het vertrouwen is niet hersteld, nee eerder minder geworden. De heer Borghouts heeft voor D66 de deur voor iedere vorm van samenwerking, met wie dan ook, gesloten. Wij hebben de kwalificatie van het plan Sturkenboom, als zijnde een stukje papier, als denigrerend ervaren. De kwalificatie alleen al kan aanleiding zijn – zou de reden moeten zijn – om het plan Sturkenboom nader te onderzoeken. Wij ondersteunen de motie, die we mede hebben ondertekend.

Wij zijn niet erg gelukkig met de bereidheid van de heer Borghouts er nog wel eens naar te zullen kijken, zoals hij dat op TV Flevoland verklaarde.

Het advies van mevrouw Le Grand onverkort volgen betekent het dichtgooien van de deur voor de neus van de heer Sturkenboom, maar ook voor een groot deel van de bevolking. Wij zijn van mening dat de positieve kanten van het plan op hoofdlijnen moeten worden uitgewerkt en onderzocht. Mede op basis van de opmerkingen van mevrouw Le Grand.

Achteraf gezien is het plan van de heer Sturkenboom op hoofdlijnen te vroeg gepresenteerd en vervolgens de grond ingeboord. Dat terwijl pas dinsdag 27 april a.s. een kennelijk exitgesprek met mevrouw Le Grand volgt. Ons staat een nieuwe structuur voor ogen, op basis van de belangrijkste positieve elementen van het plan Sturkenboom, maar dan ook in combinatie met de werkelijke zeggenschap voor de bevolking.

Na vier dagen, avonden en nachten nadenken, vergaderen, kunnen wij als goedwillende amateur niet tot een andere conclusie komen.

Het is triest te moeten vaststellen, dat volgens het advies van mevrouw Le Grand budget moet worden vrijgemaakt om de bevolking op professionele wijze in een doorlopend slechtnieuwsgesprek te laten weten dat zij moet leren leven met de zekerheid van een goed functionerende polikliniek in Emmeloord en dat zij meer gebaat is met een trombolysebehandeling in een goed uitgeruste ambulance dan bij een ziekenhuis in Emmeloord.

De **voorzitter**: Normaal hebben we de gewoonte te pauzeren. Ik wil eerst wethouder Ritsema het woord geven. Na zijn beantwoording zullen we de pauze hebben.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik zal proberen op hoofdlijnen door de reacties te gaan, met name daarin de vragen mee te nemen.

Alle fracties hebben op de onderdelen gereageerd: Sturkenboom, plan van aanpak en de bevindingen van mevrouw Le Grand. Ik wil mijn reactie namens het college ook koppelen aan wat wij in het raadsvoorstel aan u hebben voorgelegd.

Duidelijkheid met betrekking tot Sturkenboom. Een aantal fracties heeft opgemerkt, dat men heeft geconstateerd dat de heer Sturkenboom een aantal varianten, een veranderend plan, in een aantal presentaties heeft aangegeven. Met name dinsdagavond, in het slot van zijn presentatie, heeft hij feitelijk – en het college onderschrijft die mening – gezegd, dat het consortium het spoor verandert. Het spoor waarop wij zaten, namelijk de strategie met betrekking tot overname van ziekenhuizen, wordt verlaten omdat wij hebben geconstateerd, dat het thans, onder de huidige omstandigheden, niet haalbaar is. Op dit moment zijn daarvoor geen voorwaarden. Dat heeft er blijkbaar toe geleid, dat de heer Sturkenboom aan het slot van zijn presentatie dinsdagavond zei: Daarom is onze conclusie, dat wij thans onze samenwerking aan ziekenhuizen aanbieden.

Gisteravond heb ik gezegd, dat het college zich niet aan de indruk kan onttrekken, dat dit nadrukkelijk verband houdt met het overleg, dat de heer Sturkenboom met zijn partners op 16 april 2004 op het ministerie heeft gehad. Wij constateren dat het ook in lijn ligt met wat de minister in de Kamer heeft gezegd, in het overleg van 6 april 2004.

Ik wil daaruit citeren, omdat dit veel duidelijk maakt. De minister heeft gezegd, dat als wij spreken over de situatie Emmeloord en de relatie met het private consortium, dan is het een heel ander verhaal. Het is een verhaal met twee onderwerpen, die los van elkaar moeten staan, als we het hebben over het in het algemeen commercialiseren van de ziekenhuizen. Daarin heeft de minister uiteindelijk de twee zaken van elkaar losgekoppeld. Feitelijk heeft hij daarmee aangegeven, dat je eerst met elkaar een discussie moet hebben over de mogelijkheden van commercialisering van ziekenhuisactiviteiten, voordat je kunt gaan praten over concrete situaties en locaties. Tot die conclusie is blijkbaar ook de heer Sturkenboom gekomen.

Mevrouw Le Grand heeft in haar rapportage aangegeven, dat in het plan van Sturkenboom – in het concept Sturkenboom – bruikbare elementen zitten. Het college heeft die in het raadsvoorstel genoemd. Deze elementen betreffen onder andere kostenbesparings- en marktwerkingseffecten. Het college is van mening, dat het aan de heer Sturkenboom is om die samenwerkingsconcepten bij ziekenhuizen op tafel te leggen, daar waar die elementen in de huidige wetgeving zijn in te passen.

Wij gaan ervan uit, dat de heer Sturkenboom daarin zelf de initiatieven neemt. Op dat punt heeft het college er geen behoefte aan om mede met inbreng van de gemeente Noordoostpolder een werkgroep in het leven te roepen, die zich nader verdiept in de haalbaarheid van dat soort aspecten. Dát is een verantwoordelijkheid van de marktpartij, die daarover zelf gedachten wil nemen en initiatieven wil ontplooien.

Laat duidelijk zijn, dat daarmee het college niet ideeën en gedachten, die in de concepten van de heer Sturkenboom zitten, dood heeft verklaard of in de prullenbak wil gooien. Wij hebben die elementen nadrukkelijk overgenomen in ons raadsvoorstel en zijn van mening, dat het consortium onder aanvoering van de heer Sturkenboom daarin zelf initiatieven kan nemen.

Mevrouw **Geluk**: Mag ik u vragen wat u letterlijk voor Omroep Flevoland heeft gezegd?

Wethouder de heer **Ritsema**: Dat ligt in dezelfde lijn als wat ik nu in de raad heb neergelegd.

Mevrouw **Geluk**: We hebben u eerder moeten confronteren met onjuistheden, die u heeft gezegd, zoals in de vorige vergadering. We zullen de tekst er letterlijk naast leggen. Ik heb van verschillende mensen gehoord, dat zij een andere indruk hadden. Zij hebben u duidelijk horen zeggen: einde Sturkenboom-verhaal.

Wethouder de heer **Ritsema**: Als vervolgens de desbetreffende omroep daar de knip aanbrengt en niet de aanvulling, zoals ik die zojuist heb gegeven, uitzendt, dan krijg je verkeerde beeldvorming. Het is een onjuiste verslaggeving door het betreffende medium.

Mevrouw **Geluk**: Dus klip en klaar: u gaat verder met Sturkenboom.

Wethouder de heer **Ritsema**: Met betrekking tot het plan van aanpak het volgende. Het standpunt van het college met betrekking tot het plan van aanpak is in de conclusies, zoals wij die op 5 februari jl. in deze raad hebben besproken, helder en duidelijk weergegeven, namelijk:

1. de constatering dat het college van mening was, gelet op de implementatie van het plan van aanpak
2. de manier waarop het college het plan van aanpak had gelezen, sprake was van een bandbreedte. Wij hebben daarvan geconstateerd dat een optimale uitvoering daarvan op dat moment niet aanwezig was.

Dit is voor het college mede aanleiding geweest om het vertrouwen in de Raad van Bestuur op te zeggen; ook in de manier waarop de Raad van Bestuur met het plan van aanpak aan de slag ging.

In die zin is het eerste punt van de motie voor het college volstrekt overbodig.

We hebben regelmatig hierover naar u gecommuniceerd. Een en ander is aanleiding geweest om een extern deskundige in te schakelen en vervolgens het plan van aanpak tegen het licht te houden, alsmede ons te rapporteren welke ruimte, welke bandbreedte, deze deskundige in het plan van aanpak kon ontdekken. Wij hebben vanavond daarvan de conclusies en aanbevelingen van mevrouw Le Grand op tafel liggen. Over haar deskundigheid hoeven we het niet te hebben. Daarvan is een ieder voldoende overtuigd, zeker ook naar de lofuitingen van de heer Sturkenboom, dinsdagavond.

Zij is tot de ontdekking gekomen – de punten 1 tot en met 6 in haar rapportage geven daarvan de indruk – dat de ruimte aanwezig is. Cruciaal is – en het college heeft dit reeds eerder gesignaleerd – dat in ieder geval onduidelijkheden in het plan van aanpak zitten; er zit ruis in; het is niet helder en geeft niet aan wat je eigenlijk op een bepaald moment mag verwachten. Mevrouw Le Grand heeft vanuit haar deskundigheid aangegeven, dat je het wel in een plan van aanpak mag verwachten.

Zij heeft die aspecten in haar conclusies en aanbevelingen opgenomen. Met die conclusies en aanbevelingen zal het college het overleg met de Raad van Toezicht willen ingaan, indien dit door de meerderheid van deze raad wordt gedragen. Mijn indruk is dat dit zo is.

De heer **Reijenga**: Is het voorstel, dat u doet, het besluit, niet wat slapjes: "Er bij hem op aan de dringen met voortvarendheid deze aanbevelingen....." Dat is was slapjes. We moeten die tekst aanscherpen.

Wethouder de heer **Ritsema**: Die vraag had ik straks in de richting van de heer Reijenga. Ik vroeg me af of het betoog van de heer Reijenga was gebaseerd op het voorstel, zoals het gisteravond was geformuleerd of op het gewijzigde voorstel.

De heer **Reijenga**: Op het gewijzigde voorstel.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik begrijp dat de nu vermelde tekst voor u nog niet voldoende indringend is. Ik stel voor dat we daarop straks terugkomen.

Als het gaat om het langetermijnhuisvestingsplan, dan refereer ik aan de conclusies die het college u op 5 februari 2004 heeft aangeboden. Daarin hebben we gesteld, dat de conclusie op dat moment – gebaseerd ook op de rapportage die we van de toenmalige externe adviseur, de heer De Greve, hadden ontvangen – voor het college aanleiding was om geen instemming te betuigen met het langetermijnhuisvestingsplan. Wij hebben toen gezegd (ik herhaal het) dat een oordeel, standpunt van het college van Noordoostpolder over het langetermijnhuisvestingsplan eerst dan aan de orde kan zijn nadat wij de rapportage van onze externe deskundige op tafel hadden liggen, haar aanbevelingen. Vervolgens zou moeten worden gekeken wat de aanbevelingen inhouden en wat het betekent voor de uitvoering van het plan van aanpak. Vervolgens zouden we de uitkomsten met het ziekenhuis, de Raad van Toezicht bespreken om te komen tot overeenstemming over de uitvoering van die punten.

De uitkomst daarvan zouden we spiegelen aan het langetermijnhuisvestingsplan om na te gaan in hoeverre op dat moment beide in een juiste verhouding tot elkaar stonden dan wel staan. We hebben dit ook naar het ziekenhuis en de Raad van Toezicht gecommuniceerd.

De heer **Reijenga**: Ik begrijp dit, maar denk dat het wat is ondergesneeuwd. Ik ben het eens met het Platform. Ik heb er mevrouw Le Grand gisteravond nog naar gevraagd. Zij aarzelt dan wat en zegt ja, ja. Ze heeft er een mooi algemeen zinnetje voor. Ik meen dat we de tekst moeten aanscherpen.

Wethouder de heer **Ritsema**: Voor alle duidelijkheid, in de opdracht aan mevrouw Le Grand lag niet opgesloten het college te adviseren over het langetermijnhuisvestingsplan. De opdracht van mevrouw Le Grand was – gebaseerd op de conclusies van 5 februari 2004 – kijk naar het plan van aanpak, de bandbreedte en de ruimte die daarin zit. Door de ontwikkelingen in de tijd is het adviseren over het plan Sturkenboom daaraan toegevoegd.

De heer **Reijenga**: Nu ligt het stuk voor, waaruit ik citeerde. Het is een tekst van 20 april 2004. Daarin wordt positief gereageerd. Men gaat ermee akkoord. Het betekent dat een aantal stakeholders blijkbaar hiermee akkoord gaat.

Wethouder de heer **Ritsema**: Vanuit hun verantwoordelijkheid hebben de desbetreffende stakeholders op dat moment daarop een reactie gegeven. Wij hebben over dat traject en die procedure met het ziekenhuis heldere afspraken, zoals ik ze u net heb aangegeven.

Dit in algemene zin. Vervolgens wil ik proberen de vragen langs te gaan, waarbij ik niet meer hoeft te reageren op de opmerkingen waarbij nadrukkelijk is aangegeven wat de positie en de bevoegdheid van de gemeente Noordoostpolder als stakeholder in het verband van het ziekenhuis is.

De heer Nentjes heeft in de raadscommissie al geconstateerd, dat die bevoegdheid feitelijk nul is. In de instrumenten die mevrouw Le Grand ons heeft aangeleverd moeten we met punten komen, die we op een overtuigende wijze bij het ziekenhuis moeten neerleggen, zodat deze ook worden overgenomen.

Op de vraag wat de inschatting is van de wijze waarop de Raad van Toezicht daarmee omgaat verwijst ik naar een officieel stuk in het overleg van de Kamer en de minister. De minister heeft gezegd, dat hij met heel veel belangstelling uitzag naar de uitkomsten van het advies, dat mevrouw Le Grand aan de gemeente Noordoostpolder zou uitbrengen. "Dat kan", zegt de minister, "een belangrijk advies worden. Ik weet namelijk dat de gemeente Noordoostpolder veel waarde hecht aan het advies. Zij heeft het zelf aangevraagd. De voorzitter van de Raad van Toezicht van de IJsselmeerziekenhuizen heeft mij bovendien toegezegd, dat hij serieus rekening zal houden met de uitkomsten van het advies en dat hij daaraan veel waarde zal hechten." Dit bevestigt de houding van de Raad van Toezicht, zoals wij die in de afgelopen periode in het overleg met de Raad van Toezicht hebben aangetroffen.

Overigens heeft ook mevrouw Le Grand daaromtrent gisteravond nadrukkelijk een en ander met u gecommuniceerd. Zij heeft gezegd: de Raad van Toezicht zal zich realiseren en doet het ook, dat hij veel zware argumenten moet hebben om daarop niet in te gaan.

De heer **Reijenga**: De minister is wat dit betreft positief. U citeert uit een aantal verslagen. Er waren ook leden, met name de VVD, die van mening zijn dat niet moet worden gesproken over het ziekenhuis in Emmeloord. Mevrouw Schippers, voorzitter, zegt: "Het is echt jammer, dat we vandaag weer moeten praten over het ziekenhuis in Emmeloord. Ik ben van mening, dat het niet juist is dat de Tweede Kamer zich tot zo in detail bemoeit met dit specifieke ziekenhuis." Was getekend mevrouw Schippers van de VVD.

Wethouder de heer **Ritsema**: Het is een citaat, dat ik voor rekening van mevrouw Schippers laat. Wellicht is het een signaal voor betrokken partijgenoten in deze gemeenteraad om daarover eens met mevrouw Schippers in overleg te gaan.

Mevrouw **Geluk**: We hebben die aansporing van de CDA-fractie niet nodig. Het is al lang gebeurd. U kunt zich voorstellen, dat we absoluut niet gelukkig waren met de woorden van mevrouw Schippers. Er is al lang actie ondernomen. Misschien wel meer actie dan wat de CDA-fractie destijds heeft gedaan toen de heer Van Hemmen de heer Brinkman had aangenomen. Had hij dat maar niet gedaan.

De heer **Haagsma**: Met welk resultaat, mevrouw Geluk, heeft u deze actie ondernomen? Mogen wij dat hier al weten?

Mevrouw **Geluk**: Is dat hier de geëigende plek?

De heer **Haagsma**: U heeft dus geen resultaat, begrijp ik.

Mevrouw **Geluk**: Nee, nog niet. We zijn met de VVD-fractie uit de Noordoostpolder niet zo machtig dat we kunnen zeggen: mevrouw Schippers, u stapt nu op. We hadden het wel graag gedaan, maar zo werkt het bij ons niet. Misschien werkt het bij anderen wel zo.

De heer **Haagsma**: Als dat het resultaat is, dan kunt u dat zeggen. Ik ben er erkentelijk voor.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat de heer Ritsema zijn beantwoording vervolgt.

Mevrouw **Geluk**: Mag ik de heer Ritsema nog een vraag stellen. U zegt, dat de heer Borghouts zo onder de indruk was van de adviezen van mevrouw Le Grand en daarmee rekening zou houden. U heeft ongetwijfeld het persbericht gezien. Het enige waarmee rekening wordt gehouden is communicatie. Die zal worden verbeterd. Dat kan de heer Borghouts niet; dat hebben we gezien. Het resultaat is dus nul.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik ken de inhoud van het persbericht nog niet. Dat heeft mij vandaag nog niet bereikt. Ik verwijs u naar wat de minister heeft gezegd. Dat is gebaseerd op een overleg, rechtstreeks tussen de minister en de voorzitter van de Raad van Toezicht. Ik heb gerefereerd aan onze ervaringen in de afgelopen periode, in het overleg met de Raad van Toezicht. Ik heb u gewezen op wat mevrouw Le Grand daaromtrent gisteravond heeft gezegd. Zij heeft het verhaal vanuit een grote deskundigheid op tafel gelegd. Die grote deskundigheid zal ongetwijfeld het juiste effect hebben op de Raad van Toezicht van de IJsselmeerziekenhuizen.

De heer **Nentjes**: Misschien is het wel aardig – het zijn maar enkele regeltjes – aan te geven wat in het persbericht van de IJsselmeerziekenhuizen staat. De heer Ritsema is dan weer helemaal op de hoogte.

Als ik goed kan rekenen, er zat een embargo op tot 21 april 2004 21.00 uur. Mevrouw Le Grand was toen nog niet klaar met de toelichting. In het persbericht staat: "Plan van het ziekenhuis. De aanbevelingen ten aanzien van het plan van aanpak van het ziekenhuis worden door de IJsselmeerziekenhuizen gewaardeerd. Het ziekenhuis zal extra communicatie-inspanningen ondernemen richting Noordoostpolder. Ten aanzien van de acute zorg zal het ziekenhuis bezien in hoeverre een verdere versterking, in samenwerking met zorgpartners, mogelijk en zinvol is. De Raad van Toezicht en de Raad van Bestuur zijn tevreden dat het plan van aanpak van het ziekenhuis door mevrouw Le Grand wordt onderschreven. Zij geeft aan dat het plan goed aansluit bij de ontwikkelingen in de gezondheidszorg in Nederland."

De heer **Van der Est**: Mag ik hierop reageren? Ik denk dat het een misverstand is. De Raad van Toezicht en de Raad van Bestuur van de IJsselmeerziekenhuizen hebben de rapporten ook gekregen en daarop is gereageerd. Deze reactie was dus niet afhankelijk van de mondelinge informatie die wij gisteravond hebben gekregen.

Mevrouw **Geluk**: Die rapporten waren toch vernietigend ten aanzien van de invoering van het plan van aanpak? Was er één punt dat wel goed was uitgevoerd? Niet een punt.

De heer **Van der Est**: De heer Nentjes suggereert, dat de memo er al lag voordat mevrouw Le Grand hier had gesproken. Daarvan geloof ik niets. De rapporten waren ook bij de Raad van Toezicht en de Raad van Bestuur.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat de wethouder zijn beantwoording voortzet.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik constateer, dat in wat de heer Nentjes zojuist heeft geciteerd geen tegenstelling zit met wat ik net heb gezegd.

De heer **Nentjes**: U gelooft dus nog steeds in sprookjes?

Wethouder de heer **Ritsema**: Met het citeren van de minister heb ik willen aangeven dat thans geen sprake kan zijn van invoering en uitvoering van het plan Sturkenboom. De minister heeft in de Kamer meermalen gezegd, dat het plan van aanpak in ieder geval een weg is om te komen tot kwalitatief verantwoorde ziekenhuiszorg in deze regio. Ik constateer, dat mevrouw Le Grand op dat punt niet heeft gezegd dat het plan van aanpak daarmee in strijd is. Ik constateer dat mevrouw Le Grand heeft geconstateerd, dat het plan van aanpak op een aantal punten duidelijkheid moet geven.

Het plan van aanpak moet op een aantal punten daadwerkelijk door het ziekenhuis worden geïmplementeerd, omdat het in het plan van aanpak zit. Vervolgens zal, gelet op het bedrag van € 2,4 miljoen in het kader van beschikbaarheids- en bereikbaarheidstoelage, die door de minister beschikbaar is gesteld, alles in het werk moeten worden gesteld om dat bedrag optimaal aan te wenden voor de locatie Emmeloord. Ik heb ook geconstateerd, dat ik de heer Borghouts namens de Raad van Toezicht niet heb horen zeggen dat die bereidheid er niet zou zijn.

De heer **Nentjes**: U hoeft mij niet te overtuigen, wethouder. Ik heb ook het verhaal van mevrouw Le Grand gehoord. Ik ben het eens met wat u naar voren brengt. Ik heb het ook zo begrepen. Het is nu de kunst de heer Borghouts te overtuigen.

Wethouder de heer **Ritsema**: Dat ben ik helemaal met u eens, mijnheer Nentjes. Laat ik het zo formuleren: naarmate de raad van Noordoostpolder unaniem op dat punt de bevindingen en conclusies van mevrouw Le Grand onderschrijft en het voorstel, zoals het college dit thans bij u heeft neergelegd, onderstreept, des te krachtiger en indringender kunnen wij vervolgens dat overleg met de Raad van Toezicht ingaan. Dat is wezenlijk in het belang van de ontwikkelingen die we allemaal nastreven.

De heer **Nentjes**: Daarmee ben ik het volledig eens. De motie kan een keurige aanvulling daarbij zijn.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik wil straks nog, namens het college, op de motie reageren. Feitelijk heb ik al aangegeven dat ook mevrouw Le Grand – de heer Reijenga heeft erop gewezen – heeft gesteld, dat sprake zal zijn van een kloof tussen de huidige wijze van de uitvoering van het plan van aanpak, met name waar het gaat om de beleving zoals die thans bij de bevolking en ook binnen het ziekenhuis wordt ervaren. De heer Reijenga heeft gezegd – en het college is dat met hem eens – dat juist in de conclusies van mevrouw Le Grand de overbruggingselementen zitten om die zaken in ieder geval duidelijker naar buiten toe te krijgen en ook duidelijkheid te krijgen over het beleid van het ziekenhuis met betrekking tot de uitvoering van het plan van aanpak, maar ook juist duidelijkheid zal kunnen verstrekken over uiteindelijk de route die we met elkaar kunnen gaan om te komen tot het doel dat we nastreven. Dat is een kwalitatief verantwoorde ketenzorg tussen de eerste- en tweedelijnszorg, zodat deze regio daarop kan vertrouwen. Een en ander binnen de mogelijkheden en kansen, die de ontwikkelingen in de ziekenhuiszorg thans en in de naaste toekomst kunnen bieden.

In dat opzicht is het essentieel, dat optimaal de toeslag van € 2,4 miljoen wordt binnengehaald. Daarmee kun je de overbrugging versterken.

Ik ben het eens met iedereen, die heeft gezegd dat de onduidelijkheid met betrekking tot het plan van aanpak moet worden weggenomen. Er moet een tijdspad, transparantie en duidelijkheid komen, over wat wij op welk moment kunnen en mogen verwachten en op welke manier. Daarbij gelijk aansluitend op een vraag van de heer Haagsma: duidelijkheid of binnen de termijn van drie jaar die deze week door de heer Borghouts is genoemd, de zaken ook worden gerealiseerd. Het college is daarbij uiteraard van mening, dat de drie jaar geen leven op zich is, maar dat uiteraard alles wat daarbinnen zo spoedig mogelijk kan worden gerealiseerd, prioriteit heeft.

Ik ben al ingegaan op de vraag van de heer Reijenga over wat het college doet met het langetermijnhuisvestingsplan. Daarin ben ik helder geweest.

De communicatie. Iedere raadsfractie heeft daaromtrent vanavond opmerkingen gemaakt. Het college is het daarmee volstrekt eens. U weet ook, dat wij zelf eerder hebben aangegeven dat de communicatie volstrekt onvoldoende is. We hebben het in onze conclusies van 5 februari 2004 reeds meegenomen. Ik ben het met een ieder eens – en ik heb het ook gisteravond in raadscommissie I gezegd – dat de wijze waarop de heer Borghouts dinsdagavond hier in dit huis, zowel richting bevolking als politiek heeft gecommuniceerd, beneden het niveau is dat je van een voorzitter van een Raad van Toezicht mag verwachten. Laat daarover geen enkel misverstand bestaan.

De heer **Voorberg**: Is de heer Borghouts ook zo in het overleg met burgemeester en wethouders? Zal het vertrouwen inboezemen voor het overleg, dat u tegemoet gaat?

Wethouder de heer **Ritsema**: Als je een aantal keren met de heer Borghouts om tafel zit en je leert hem wat beter kennen – mag ik het zo formuleren – "dan valt hij best wel mee."

De heer **Voorberg**: Ik hoop dat u gelijk heeft.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik ben het met iedereen eens, die zegt dat in het kader van de communicatie helderheid en duidelijkheid moet komen.

De heer Haagsma heeft gezegd: eigenlijk zou je via een rapportage stand van zaken per kwartaal moeten doen. Laten wij ons niet aan perioden of frequenties binden. Wij zijn het er met elkaar over eens, dat het op een heldere en transparante manier naar buiten moet worden gebracht. Feitelijk, ervan uitgaande – en het college heeft daarin vertrouwen – dat op het moment dat wij overeenstemming hebben met de Raad van Toezicht over de aanbevelingen van mevrouw Le Grand, moet een soort stappen- en tijdplan worden neergezet, zodat we het met elkaar helder en transparant kunnen controleren.

In hoeverre het in de vorm van een begeleidingsgroep moet vergt nader overleg. Het college onderstreept die gedachte. Wij zullen dit nadrukkelijk bij het ziekenhuis op tafel leggen. Als college zijn wij van mening, dat het een initiatief behoort te zijn van het ziekenhuis. Het ziekenhuis moet daarin het voortouw nemen.

De heer **Bakker**: Mag ik de heer Ritsema vragen of hij daarin wel aanbevelingen ten aanzien van de samenstelling zal doen? Dat mag ik minimaal aannemen.

Wethouder de heer **Ritsema**: De suggesties daaromtrent, die vanavond hier zijn genoemd, zullen uiteraard door het college worden meegenomen in het overleg naar het ziekenhuis. Laat dat helder zijn.

Mevrouw **Geluk**: Als ik vragen mag, het gaat nu wel heel gladjes het samenstellen van een begeleidingsgroep. We kunnen doelgroepen, bloedgroepen benoemen, maar ook binnen de doel- en bloedgroepen zitten heel verschillende personen. Als we daarover geen zeggenschap of ideeën hebben, dan weten we nu al wat de uitkomst zal zijn. Net zoals we een paar jaar geleden al wisten wat de uitkomst van de invoering van het plan van aanpak was, toen er geen data stonden en waarover u nu verbaasd bent. We moeten daarover veel concreter en duidelijker zijn. Wij moeten de mensen kunnen aanleveren. We moeten dat niet aan het ziekenhuis overlaten.

Een tweede vraag is: als u het wel wilt overlaten, wat zijn dan de sancties als het ziekenhuis het niet doet? We hebben geen sancties. Daarom kan men het net zo goed als al het andere naast zich neerleggen.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik denk dat het niet aan het college is om te bepalen welke personen namens welke organisaties of clubs, instellingen, in een begeleidingsgroep vertegenwoordigd zullen zijn. Het college is van mening, dat wij wel kunnen aangeven uit welke groepen, denominaties, een begeleidingsgroep zou moeten worden samengesteld, maar het is aan de desbetreffende clubs, organisaties, om zelf de afvaardiging daarin aan te wijzen.

De heer **Haagsma**: Ik meen dat het in het kader van de communicatie, waarover we steeds hebben gesproken, essentieel is dat de informatie die naar buiten wordt gebracht, gecontroleerd of gebracht wordt door een algemeen geaccepteerde werkgroep. U heeft zelf gemerkt, dat alle ideeën van de Raad van Toezicht, die u naar buiten brengt – al is het alleen maar als doorgeefluik, zonder dat u er een letter aan heeft gewijzigd, niet worden geloofd.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik wil hierop aansluiten. Het college is van mening, dat uiteindelijk binnen zo'n groep wordt geconstateerd of zaken voldoen aan wat van tevoren is afgesproken. Vanuit die groep wordt vervolgens aangewezen hoe het naar buiten toe wordt gecommuniceerd. Het college is van mening, dat het college dan wel het gemeentebestuur van Noordoostpolder daarin niet de spreekbuis dient te zijn. Dat moet op het niveau van de desbetreffende groep blijven, onder verantwoordelijkheid van het ziekenhuis.

Mevrouw **Geluk**: U heeft nog steeds vertrouwen, als we zien dat ook verschillende groepen, die behoorden tot het stakeholdersoverleg, maar daar zijn uitgestapt, dat in een dergelijke begeleidingsgroep wel een brede vertegenwoordiging zitting zal hebben, waarin de bevolking vertrouwen kan hebben? Of wordt het alleen een groep waarin alleen de Raad van Toezicht vertrouwen heeft?

De **voorzitter**: Een opmerking. Ik heb de wethouder horen zeggen: we nemen de suggestie van een breed gedragen begeleidingsgroep over. Het gaat dan om draagvlak. De wethouder heeft ook gezegd, dat niet het gemeentebestuur aanwijst wie in die groep zitting heeft. Je moet natuurlijk wel de goede mensen hebben die namens die groep optreden. Daarover zijn we het dus eens. Laten we nu niet proberen tot een invulling te komen, door te kijken wie wel en hoe bepaal je het.

Er is geen verschil van mening over het principe. Laten we daarbij nu niet stil blijven staan. Het is een kwestie van uitwerking, die in de volgende fase aan de orde komt.

Als het de bedoeling is dat je draagvlak creëert, moet je goede mensen in die club hebben. Heb je daarin verkeerde mensen, die onvoldoende de achterban representeren, dan span je het paard achter de wagen. Ik wil dit punt nu afkappen en verder gaan. We verschillen niet echt van mening.

De heer **Nentjes**: Het betekent dan toch, dat je als gemeentebestuur wel je invloed probeert uit te oefenen, hoe klein die ook is, bij een Raad van Toezicht. Ik begrijp van de heer Ritsema, maar misschien begrijp ik het verkeerd, dat wij er als gemeente niets mee te maken hebben. Ik bestrijd dat. Het is een zo belangrijk item, dat we er wel wat mee te maken hebben. Ook al hebben we geen invloed, we moeten maar proberen die invloed te pakken.

De **voorzitter**: Ik denk dat we het niet met elkaar eens zijn. Alleen als je niet echt formele invloed hebt, moet je proberen informele macht uit te oefenen. De bedoeling, die we uitspreken is dat we het erover eens zijn. Laten we bekijken, als die club er komt, hoe deze eruit ziet en oordeel dan of het wijs is. Laten we daarover niet nu spreken.

De heer **Nentjes**: Prima, maar ik houd van helderheid.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik meen dat ik namens het college volstrekt helder ben geweest. De suggestie die de raad aan het college meegeeft pakken we op. Het is aan het ziekenhuis om daaraan op de juiste wijze invulling te geven.

De heer **Nentjes**: U dient daarop toe te zien.

Wethouder de heer **Ritsema**: Uitstekend, maar in overleg, in gezamenlijkheid.

De heer Van der Est heeft fijntjes de punten 1 t/m 6 concreet en in verkorte versie neergezet. Wij gaan met die punten onder de arm het overleg met de Raad van Toezicht in, om helder te krijgen wat op welk moment en op welke wijze zal worden uitgevoerd.

Ik ben het met de heer Van der Est eens, dat het college daaromtrent heldere afspraken met het ziekenhuis wil maken.

Nog even naar de fractie van de VVD, zaken uitgesproken bij monde van mevrouw Geluk. Zij spreekt over de laatste strohalm, die Sturkenboom zou kunnen zijn. Zij zegt, dat een pilot buiten de regels om moet kunnen worden georganiseerd. Ik wijs mevrouw Geluk op de citaten vanuit het overleg met de minister. Die citaten geven geen enkele kans om dat soort pilots in Emmeloord van de grond te trekken. Ik wil bij mevrouw Geluk de volgende vraag neerleggen. Zij spreekt over het realiseren van een geheel nieuw ziekenhuis – en ik neem aan dat u dat buiten de IJsselmeerziekenhuizen om wilt doen – om vervolgens de erkenning voor een nieuw ziekenhuis los te peuteren in Den Haag. Als ik de minister, die uit uw partij voortkomt, citeer dan vraag ik mij af waar het realisme en het realiteitsgehalte van de VVD-fractie is.

Mevrouw **Geluk**: Van uw partij zitten er inderdaad geen ministers.

Wethouder de heer **Ritsema**: Dat klopt. Het wil niet zeggen dat we geen goede communicatie met betrokkenen zouden hebben. Die communicatie is er wel degelijk.

De heer Vermeulen zegt dat feitelijk het ziekenhuis de opdracht moet teruggeven aan de minister. De heer Borghouts is door de minister aangesteld, in het ontstane vacuüm. Ik wil de heer Vermeulen erop wijzen, dat de minister al enkele malen heeft aangegeven redelijk tevreden te zijn met de ontwikkelingen, zoals die nu gaan. Ook de minister is van mening dat het thans het enig haalbare spoor is om weer te komen tot de kwalitatief verantwoorde ziekenhuiszorg voor deze regio. Uiteraard, laat het helder zijn, voor het college aangevuld met de conclusies en aanbevelingen van mevrouw Le Grand omdat deze het spoor versterken en verbeteren.

Ik wil reageren op de laatste opmerkingen van de heer Vermeulen, die zegt dat wij blijkbaar gelukkig moeten zijn met een trombolyseproject. Ik proef daarin ontevredenheid als van "we krijgen een klein cadeautje en moeten het daarmee doen." Ik wil hier nadrukkelijk stellen, dat dit soort ontwikkelingen de nieuwe technologische ontwikkelingen in de tweedelijnszorg versterkt. Het zijn bepaald geen cadeautjes, als u kijkt naar de kosten die daarmee gemoeid zijn. Het zijn wel elementen die juist als de laatste seconde elementair is, nadrukkelijk een gigantische kwaliteitstoevoeging verstrekken.

De heer **Vermeulen**: Als u nog even terugkomt op het verhaal van mevrouw Le Grand: zij heeft gezegd dat ook hiermee experimenten in het land plaatsvinden. Het is nog maar zeer de vraag of het allemaal succesvol wordt. Het wordt hier min of meer gesuggereerd, dat dit het ei van Columbus is.

Ik wil dan liever vasthouden aan wat wij zeker weten en dat een paar jaar geleden al goed heeft gefunctioneerd, een basisziekenhuis, met allerlei experimenten. Ik heb ook een goed uitgeruste ambulance genoemd. Verschillende partijen hebben geroepen dat het op zich perfect zou zijn. Het is nog maar de vraag of het allemaal realiseerbaar is. U moet mijn opmerking in dat kader zien. Ik heb geen enkele zekerheid – die heeft mevrouw Le Grand mij ook niet gegeven – dat de trombolysbehandelingsmogelijkheid ook op korte termijn te realiseren is.

Wethouder de heer **Ritsema**: Het is nadrukkelijk zo, dat binnen het concept en ook in het overleg daarover met degenen die daarover gaan – en met name geldt dat de ziektekostenverzekeraar – het verhaal nadrukkelijk op de rol staat met betrekking tot de regio Noordoostpolder. Feitelijk spreken we over invoering medio 2004.

De heer **Vermeulen**: Ik heb dat niet uit de mond van mevrouw Le Grand gehoord.

Wethouder de heer **Ritsema**: Een ander punt met betrekking tot de opmerkingen van de heer Vermeulen: wij vinden dat het weer net zo moet zoals het hier altijd is gegaan. Ik wijs u erop en zuig het niet uit mijn duim, want ik laat mij ook informeren en ik heb ook overleg gehad, onder andere met maatschap cardiologie in de Isala-klinieken, bepaald niet de eerste de beste in Nederland. Zij hebben mij ervan verzekerd, dat het binnen de concepten van de spoedeisende hulp, daar waar het gaat om patiënten met hartfalen – met name acuut hartfalen – van wezenlijk belang is voor de patiënt dat je in de ambulance begint te handelen en vervolgens de patiënt brengt naar dat ziekenhuis dat op dat moment het beste geëquipeerd is om daarop adequaat te kunnen reageren. Dat kunnen wij, met alle respect, niet in Emmeloord realiseren.

De heer **Roefs**: Begrijp ik dat het dus Zwolle wordt en niet Lelystad?

Wethouder de heer **Ritsema**: Als u kijkt naar de aanbevelingen van mevrouw Le Grand op dat punt, dan praten we inderdaad voor de regio Noordoostpolder over Zwolle.

De heer **Voorberg**: Betekent het dat de argumentatie van de heer Ritsema ook geldt voor Oost- en Zuid-Flevoland, dus dat Lelystad op dezelfde manier kan worden ontmanteld en er ook ambulances met hogere dienstverlening zijn, zodat men op die manier snel naar het Flevoziekenhuis dan wel naar Zwolle kan gaan?

Wethouder de heer **Ritsema**: Nee, ik geef aan dat daar waar wordt gesproken over het zo snel mogelijk ingrijpen in het kader van dotteren en dergelijke, je ook niet in Lelystad terecht kunt.

De heer **Voorberg**: Het betekent, dat je dat ziekenhuis ook verder kunt ontmantelen en we in dezelfde situatie zitten. Wij vragen ons af waarom het primaat in Lelystad ligt en niet hier.

Wethouder de heer **Ritsema**: Dat is het concept waarvoor in het plan van aanpak is gekozen, om in ieder geval op de korte termijn te komen tot financiële gezondmaking van het ziekenhuis. We kunnen daarvan vinden en denken wat we willen, het is een feit. Het college gaat ervan uit, gekoppeld aan de aanbevelingen van mevrouw Le Grand, dat we het spoor moeten oppakken en moeten komen tot een koers die gaat bieden waarop we met elkaar uit zijn.

De **voorzitter**: Mag ik de heer Ritsema vragen om tot een afronding te komen. Wat mij betreft moeten daarin twee zaken voorkomen. Er is gevraagd naar de vermelding "royaal uitvoeren". Kennelijk is daarover enige verwarring. Het andere punt is de vraag een concreet standpunt van het college te geven op de ingediende motie, zodat fracties weten hoe zij daarover kunnen oordelen.

Wethouder de heer **Ritsema**: We hebben daarover gisteravond ook al even een discussie gehad. Het woord "royaal" zoals het nu is vermeld, is door het college opgenomen als versterking. Als we spreken over het royaal uitvoering geven aan de conclusies, dan bedoelen wij daarmee: zo ruim mogelijk bemeten en niet minimaal.

De heer **Haagsma**: Dan kunt u het woord gewoon weglaten. Taaltechnisch is het duidelijker.

Wethouder de heer **Ritsema**: Als u het zo wilt noemen, dan kan dat. Ik meen dat we geen enkel verschil van mening over de bedoeling hoeven te hebben.

De heer **Haagsma**: Dus laat u het weg.

De heer **Reijenga**: Ik steun het weglaten.

Wethouder de heer **Ritsema**: Als de meerderheid er zo over denkt, dan strepen we het woord door. Het college had er de beste bedoelingen mee. Laat dat helder zijn.

Nu nog de concrete punten van de moties, ingediend door de heer Nentjes namens de Christen-Unie/SGP, VVD en D66.

Over punt 1 van de motie heb ik al in mijn betoog een opmerking gemaakt. Dat punt is volstrekt overbodig.

Punt 2: Op zich kunt u daarin gelijk hebben. Ik heb aangegeven, dat wij juist mevrouw Le Grand hebben ingehuurd om dat helder in beeld te krijgen en om vervolgens daarover met het ziekenhuis in overleg te kunnen gaan.

Punt 3: Ik bepleit dat al de hele avond en dit punt is dus overbodig.

Punt 4: Het zit feitelijk opgesloten in de conclusies en aanbevelingen van mevrouw Le Grand om via een heldere koers de condities te scheppen om te komen tot het niveau dat we met elkaar willen. Het punt is dus ook overbodig.

Mevrouw **Geluk**: Bedoelt de heer Ritsema met overbodig dat hij ermee instemt?

Wethouder de heer **Ritsema**: Dat is niet hetzelfde. Het college bedoelt ermee, dat er geen enkele noodzaak is het punt over te nemen.

De **voorzitter**: Even procedureel. U heeft een motie ingediend. Het college reageert daarop. We weten allemaal dat overbodig betekent, dat het college op die onderdelen de motie niet overneemt en u ook voorstelt dat niet te doen.

Ik stel voor dat wethouder Ritsema doorgaat.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik ga verder met punt 5, het voorstel van het consortium Sturkenboom. Wij hebben met elkaar geconstateerd, dat het desbetreffende voorstel door de heer Sturkenboom dinsdagavond zelf is ingetrokken. Op dit moment biedt het niet de reële mogelijkheid dat doel te bereiken.

De heer **Voorberg**: Hier is een misverstand. Wij hebben gezegd – en het staat hier ook – dat het gaat om het voorstel, zoals het op de hoorzitting is aangegeven. Het is niet het oorspronkelijke plan. Hij heeft het niet ingetrokken, maar daar juist neergezet. Daarover hebben we het.

Wethouder de heer **Ritsema**: De heer Sturkenboom heeft een uitgebreide presentatie gehouden over het plan Sturkenboom, het concept zoals het consortium dat, vertolkt door de heer Sturkenboom, ziet. Aan het eind van zijn presentatie heeft de heer Sturkenboom geconstateerd dat thans de voorwaarden niet aanwezig zijn om met dat concept verder te gaan. Vervolgens heeft de heer Sturkenboom gezegd: en daarom bieden wij thans onze samenwerking aan ziekenhuizen in Nederland aan.

De heer **Voorberg**: Daarover hebben wij het. Dat bedoelen wij. U moet de motie lezen, zoals wij die hebben bedoeld en niet zoals u dit bedoelt.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik heb vanavond namens het college gesteld – en ik heb geconstateerd dat ook van de kant van het Platform dit is onderstreept – dat het een initiatief is van het consortium, onder aanvoering van de heer Sturkenboom, om zelf daarin initiatieven te nemen met betrekking tot de desbetreffende ziekenhuizen. Het is niet een taak van een college, een gemeentebestuur, een openbaar lichaam, om daarin initiatieven te nemen en (haalbaarheids)onderzoeken te initiëren. Het college is het niet met dat punt van de motie eens.

De heer **Nentjes**: Dat is duidelijk, maar het hoeft niet te betekenen dat als het college het er niet mee eens is en het Platform misschien een andere mening heeft, de gemeenteraad niet nog een andere mening kan hebben. Die ligt op dit moment voor.

De **voorzitter**: Even over de orde. Ik heb de heer Ritsema gevraagd te reageren op de motie. U vult een deel van de discussie al in. Dat is prima, want het bekort de ronde.

De heer Ritsema is aan bod en hij zal namens het college aangeven hoe hij over de motie oordeelt, of u het daarmee eens bent of niet.

Wethouder de heer **Ritsema**: Hetzelfde geldt voor punt 6, alsmede voor de punten 7 en 8. Wat betreft de werkgroep heb ik al aangegeven met welke boodschap het college richting het ziekenhuis gaat. Ook dat punt lijkt mij volstrekt overbodig. Omdat wij de eerdere punten niet overnemen vervalt nut en noodzaak van punt 9.

De **voorzitter**: Ik veronderstel dat we allemaal aan koffie toe zijn en schors daarom de vergadering, nadat wethouder Bij de Vaate een korte opmerking heeft gemaakt over de financiën.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. Ik zou kunnen beginnen met de stappen die we vanaf 5 februari 2004 met betrekking tot de financiële situatie hebben gesteld. Het lijkt me nuttig om het langetermijngeheugen van mevrouw Geluk op te frissen. Mevrouw Geluk roept prachtige dingen over leningen, enz. Ik wil haar erop wijzen, dat in de periode 1994-1998 mevrouw Geluk zelf bij het oversluiten van de leningen is geweest, met name op de gemeenschappelijke regeling, terwijl zij wist dat de gemeenschappelijke regeling niet meer beschikbaar was; eigenlijk niet meer tot doel had om leningen te garanderen. Dit was op de stichting mogelijk geweest.

Misschien bent u het vergeten en vindt u nu, dat het ziekenhuis een aantal zaken verkeerd doet. U had toen, net als overigens anderen – maar u bent degene uit die periode die hier nog zit – daarop wellicht alerter kunnen zijn.

Mevrouw **Geluk**: Het is een onjuiste constatering. Ik was niet de enige uit die periode die het heeft geconstateerd.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Dat zeg ik ook. U bent de enige die hier op dit moment nog zit.

Mevrouw **Geluk**: Dat is niet waar. U moet het nog eens goed nakijken. Ik weet nog exact hoe het is gegaan. Ik had het daar niet over, maar ik noemde dat we het fantastisch vinden dat het ziekenhuis nu kennelijk in de zwarte cijfers komt en daarmee de lening kan aflossen.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: In de raadsperiode 1994-1998 zat burgemeester Knip in de GR, mevrouw Zonderland, mevrouw Geluk-Geluk en de heer Waterman.

Mevrouw **Geluk**: Daarvóór zijn de leningen afgesloten.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik verwijs u naar het onderzoek dat u op 5 februari jl. heeft plaatsgevonden. Daarin staat dat in 1994 en 1995 een deel van de leningen is overgesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, dat we nu de beantwoording van de vraag nemen. Dit geschiedkundige deel hebben we op 5 februari jl. aan de orde gehad.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Het is handig, voor het geval mensen vergeten zijn, dit te melden.

De **voorzitter**: Graag nu een antwoord op de vraag.

De heer **Nentjes**: Ik wil hierop reageren. Misschien vindt u het niet leuk. Ik vind het ook niet leuk. Mevrouw Bij de Vaate vergeet gemakshalve, dat in 1994 zij ook gemeenteraadslid was met vele anderen. De gemeenteraad was verantwoordelijk voor wat bij de GR gebeurde. De gemeenteraad heeft verzuimd aan de leden van de GR naar de stand van zaken te vragen. Dit kan de gehele gemeenteraad zich aanrekenen. Andersom geldt het ook. Wat dat betreft heeft iedereen hetzelfde zwarte petje op.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik ben niet over de leningen begonnen. Mevrouw Geluk deed dat.

De heer **Reijenga**: Mag ik de heer Nentjes er nog eens op wijzen, dat ik op 5 februari 2004 het boetekleed heb aangetrokken? U kunt dat nalezen. Ik merk wel op dat de gemeenteraad de bevoegdheden aan de GR had overgedragen.

De **voorzitter**: Zullen we nu deze discussie stoppen? Het is terugploegen en voegt niets toe. Ik vraag mevrouw Bij de Vaate een concreet antwoord te geven op de vraag over de financiële situatie.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Op 27 februari 2004 heeft een vergadering van de GR plaatsgevonden, waarbij twee portefeuillehouders Financiën waren uitgenodigd (de heer Kok en ik). De GR heeft aan de twee portefeuillehouders Financiën van Lelystad en Noordoostpolder gevraagd om die financiële stappen te ondernemen, die nodig zijn om de GR op te heffen.

Wij hebben vervolgens een gesprek gehad met de Raad van Toezicht en de Raad van Bestuur van de Bank Nederlandsche Gemeenten, om te spreken over het kort krediet. Wij hebben daar voorgesteld om het kort krediet, waarvan wij van mening zijn, dat het niet voor ons is – de BNG meent dat het wel zo is – op zijn conto te nemen. Wij hebben daarover vrij lang gesproken, maar de BNG wil daarvan niet weten. Vervolgens is een voorstel van de Raad van Bestuur van de BNG aan de orde geweest om na te gaan of opnieuw een borg van gemeenten kan worden afgegeven, voor een bepaalde lening, zodat onze borgstelling hoger werd. Dat hebben wij niet gewild.

Het derde voorstel kwam van de voorzitter van de Raad van Toezicht van de BNG, die voorstelde dat als er een achtergestelde lening zou komen van € 6 miljoen, daarmee de borgstelling zou kunnen worden overgedragen aan het Waarborgfonds. Wij zijn dat idee gaan uitzoeken. Er zijn contacten geweest met de directeur van het Waarborgfonds, om na te gaan of het een optie was. Inmiddels ligt er een brief van het Waarborgfonds met de mededeling in principe de borgstelling van € 30 miljoen te willen overnemen als er een lening komt van gemeenten c.q. andere overheden van € 6 miljoen. Op dit moment zoeken de heer Kok en ik uit of de provincie een steentje wil bijdragen aan de € 6 miljoen. Daarvoor is een goedkeurende accountantsverklaring nodig; deze zal medio mei a.s. aanwezig zijn. Op dit moment hebben wij van de BNG vernomen dat ervan wordt uitgegaan dat die goedkeurende verklaring er ligt.

Gevraagd is naar het moment dat de cijfers van de nieuwe accountant aanwezig zijn. Op dit moment hebben we wel regelmatig cijfers, maar nog niet met de goedkeurende accountantsverklaring. Ik verzoek u tot half mei wachten. U krijgt die cijfers dan van ons.

De heer **Vermeulen**: Mag ik hierover een vraag stellen? Weet u de achtergrond van wisseling van accountant bij de stichting?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Nee, dat weet ik niet. Ik heb het deze week van de heer Borghouts vernomen. Wij zullen er zeker eens naar vragen.

De heer **Vermeulen**: Kunt u dat in de commissie terugkoppelen? Het intrigeert mij. Het kan een indicatie zijn omtrent de financiële situatie van de stichting.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik zal in ieder geval vragen wat de reden van de wisseling is.

De **voorzitter**: Ik constateer dat we aan de koffie toe zijn. De vergadering is geschorst.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering. In de eerste ronde hebben de fracties het woord gevoerd en is daarop door het college gereageerd. Nu is de tweede ronde aan de raad. We kunnen een aantal dingen doen: reageren op alles wat is gezegd; dat kan neerkomen op herhalen van standpunten. Dat lijkt mij niet wijs. Ik wil de fracties uitnodigen om te reageren op de ingediende motie, in relatie tot de opmerkingen van het college. De heer Ritsema heeft gezegd, dat het college geen behoefte aan de motie heeft en neemt de motie niet over. Het is helder, dat de fracties in de tweede ronde uitspreken wat hun mening over het voorstel is. Ik heb begrepen dat sommigen zeggen dat het niet voldoende scherp is. Als u dat vindt, komt u dan met wijzigingsvoorstellen, zodat ook anderen daarop kunnen reageren. Laten we proberen deze ronde zo concreet mogelijk te laten zijn, zodat we naar een begin van besluitvorming kunnen gaan.

Ik geef het woord aan de heer Reijenga.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Ik zal proberen het kort te houden. Dank voor het betoog van de heer Ritsema. Omtrent het langetermijnhuisvestingsplan ben ik van mening, dat wij een kans hebben laten lopen. Ik kan niet tot een andere conclusie komen. We moeten een en ander nu nog vertalen. Dat is jammer.

Mevrouw Geluk heeft herhaald wat met lijkenpikkerij is bedoeld. Het is een woord, dat ik heb gebruikt. Achteraf misschien niet zo gelukkig. Ik baseer het wel op feiten, namelijk de publiciteit die de heer Sturkenboom daarover heeft gegeven. Ik zal een voorbeeld geven, ook al heb ik er meerdere.

De heer Sturkenboom is in Urk geweest en heeft daar gezegd: "Laatste kans voor de IJsselmeerziekenhuizen om aan een faillissement te ontkomen", boodschapte Sturkenboom de Urker politici. "Wordt het bod afgewezen, dan wacht hij op het faillissement. Voor een appel en een ei is het dan te koop, tegen schrootprijzen."

Mevrouw **Geluk**: Dat is juist het bewijs dat het geen lijkenpikkerij is. De heer Sturkenboom wilde een bod doen op het ziekenhuis en niet eerst wachten op het faillissement.

De heer **Reijenga**: Ik ben dat niet met u eens. Ik kan er nog meer voorbeelden van noemen, ook op het verhaal dat de heer Sturkenboom in Harlingen heeft gehouden. Ik ga er nu aan voorbij.

De motie. Allereerst, de motie zit serieus in elkaar. De complimenten daarvoor. De CDA-fractie heeft bezwaar tegen een aantal onderdelen. In de motie komt een aantal zaken voor, dat ook in het rapport van mevrouw Le Grand is opgenomen en die ook het college heeft.

Met het eerste punt – geen vertrouwen te hebben in de huidige interpretatie en uitvoering – kan ik niet leven, want we moeten daarin vertrouwen hebben. Een alternatief is er niet.

Het punt het college op te dragen de Raad van Toezicht te verzoeken medewerking te verlenen en tot uitwerking van het voorstel te komen tot een publiekprivate samenwerking zit ook als mogelijkheid in het plan Sturkenboom. Wat dat betreft ben ik het daarmee eens.

Punt 5: het voorstel van HZC dat, zoals nader toegelicht tijdens de hoorzitting op 20 april 2004, naar verwachting een reële mogelijkheid biedt om dit doel te bereiken. Ik heb geprobeerd aan te tonen, dat het helaas geen reële mogelijkheid is. De motie voegt niets toe aan wat het college formuleert.

Mevrouw Bij de Vaate heeft toelichting gegeven op punten, waarover de heer Borghouts cryptisch sprak. Ik constateer dat u verder bent gekomen. U bent er nog niet. Wij zullen een en ander kritisch bekijken. Zoals ik het op dit moment zie, zijn er mogelijkheden om zaken anders aan te pakken en de GR op te heffen.

Het raadsvoorstel. Ik heb gezegd van mening te zijn dat het voorstel te soft is geformuleerd. Ik wil een alternatief geven, in de hoop daarvoor steun te krijgen. Als het niet zo is, dan gaan we hiermee akkoord.

Ik dien het volgende voorstel in:

"de raad draagt het college op alles in het werk te stellen, dat de Raad van Toezicht de conclusies van het rapport Le Grand overneemt en inbedt, implementeert, in het plan van aanpak."

Dat is iets stelliger dan de vermelding nu,

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Eerst reagerend op de motie. Ook de fractie van de Politieke Unie heeft het idee dat de motie niets toevoegt aan het raadsvoorstel. Wat ons betreft moet de heer Sturkenboom verder gaan met het ontwikkelen van zijn plannen, maar wel voor eigen rekening en risico. Als hij daarmee verder gaat, zal een soort van samenwerking kunnen ontstaan, ergens in medisch Nederland, misschien wel in Noordoostpolder, waarvan we met zijn allen de vruchten kunnen plukken.

Het vreemde van de motie is dat ik aan de ene kant, bij punt 1, lees dat de indieners van de motie geen vertrouwen hebben in de huidige interpretatie en de uitvoering van het plan van aandacht, maar anderzijds wel wordt gezegd dat in de periode dat het plan Sturkenboom verder moet worden uitgekristalliseerd en vorm gegeven, het plan van aanpak verder moet worden uitgewerkt. Dat is dubbel. Mevrouw Geluk heeft dit in haar inbreng gezegd. Je moet dan toch wel vertrouwen in het plan van aanpak hebben.

Mevrouw **Geluk**: Mag ik daarop reageren, want dit gaat een vreemde wending nemen. De interpretatie en uitvoering, zoals tot nu toe aan de orde, zijn duidelijk. Het is flut. Wij willen toe naar een uitvoering en interpretatie, zoals door mevrouw Le Grand is aangegeven. Het wordt dan een heel andere situatie. Zij heeft op alle punten kritiek gehad.

De heer **Haagsma**: Wij staan daar achter.

De heer **Vermeulen**: U bent het dan eens met punt 1.

De heer **Haagsma**: Punt 1 is overbodig als uit het raadsvoorstel duidelijk blijkt, dat we daarnaar streven. Als je het eens bent met iets, dat in een raadsvoorstel staat, dan hoef je daarover niet nog eens een motie of amendement heen te gooien.

De Politieke Unie kiest voor een volledige uitvoering van het plan van aanpak. De kans dat extra's eventueel worden uitgevoerd, door private partijen, onderschrijven we. De adviezen van mevrouw Le Grand moeten op de juiste wijze worden uitgevoerd, maar wel in tijd gezet. Dat wil ik nogmaals benadrukken. Ook moet sprake zijn van het op een juiste manier volgen van een en ander en communiceren. De discussie over de werkgroep, die we in eerste instantie hebben gevoerd, lijkt ons als Politieke Unie belangrijker dan wat we tot nu toe hebben gezegd. Het college heeft gezegd de opmerkingen mee te nemen. Ik meen dat het belangrijk is dat de communicatie en het volgen wordt gedaan door iemand van het kaliber mevrouw Le Grand. Dat wekt vertrouwen bij alle mensen hier aanwezig. Ik vraag hierop een reactie van het college.

Er is kritiek geweest – en dit spreekt ook een beetje uit de motie – dat mevrouw Le Grand het plan van de heer Sturkenboom niet tot in detail heeft kunnen onderzoeken. Dat komt door de haast, die een aantal partijen zelf achter dit vierdaagse spektakel heeft gezet. Mevrouw Le Grand spreekt binnenkort met de heer Sturkenboom. Door de haast kon ze een en ander niet meer meenemen. Wij hebben het een beetje over ons zelf afgeroepen, denk ik.

U heeft gezegd het woord "royaal" uit de tekst te schrappen. Wij stemmen in met het voorstel van het college.

Nog een laatste oproep aan de gemeenteraad. Wij hebben van deskundigen gehoord, dat onze verantwoordelijkheid als gemeenteraad is of de controle op de ziekenzorg voldoende is. Als dat niet het geval blijkt te zijn, horen wij als gemeente en gemeenteraad de Inspectie in te schakelen. Dat is ons middel. Het is ons aller verantwoordelijkheid om daarmee op de juiste wijze om te gaan.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik zal ingaan op de motie van ChristenUnie/SGP, VVD en D66. De heer Van der Est zal de rest van de beantwoording voor zijn rekening nemen.

Het Platform heeft aangegeven – en daaraan refereert de motie – eigenlijk de motie niet nodig te vinden. Ook het college vindt de motie overbodig en heeft hier en daar kritiekpunten. In algemene zin onderstrepen wij die meningen.

In punt 1 wordt aangegeven, dat er onvoldoende vertrouwen is. Eerdere sprekers hebben dat ook al aangegeven. Het collegevoorstel geeft aan dat aan het college de opdracht wordt gegeven om helderheid te verkrijgen. Dit punt is derhalve overbodig, zoals ook door anderen is gemeld.

Als men niet overtuigd is van de kwaliteit, dan is hetgeen de heer Haagsma aanreikte: de gemeenteraad heeft de verplichting de Inspectie in te schakelen. Ik proef niet dat de kwaliteit dusdanig in problemen is, dat de Inspectie hiervan door ons op de hoogte moet worden gesteld. Het onderdeel is onvoldoende om in een motie op te nemen.

Punt 3 is een constatering; wij kunnen het daarmee eens zijn. Derhalve is het overbodig, omdat het in alle voorgaande informatie al voldoende aan de orde is geweest.

Punt 4: zo spoedig mogelijk alle basisspecialismen in Emmeloord; ik neem aan dat in de motie wordt bedoeld: in klinische zin, want de basisspecialismen zijn er al, poliklinisch en dagbehandeling. Laten we geen zout op slakken leggen.

De heer **Nentjes**: Dat staat er ook: klinische zorg.

De heer **Bakker**: Dan heb ik er over heen gelezen. Het plan van mevrouw Le Grand en de opdracht aan het college geven aan daarnaar te streven. Ook punt 4 in de motie lijkt ons overbodig. Ten aanzien van de Sturkenboom-voorstellen heeft de heer Sturkenboom zelf aangegeven, dat hij het vorige plan niet kan realiseren. Hij gaat, neem ik aan, zelf contact opnemen om na te gaan of hij samenwerking kan vinden met de stichting. Het lijkt me op dat vlak liggen; het hoeft niet door de gemeenteraad te worden ondersteund met een motie. Dit maakt de andere punten van de motie ook overbodig.

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. De PvdA/GroenLinks-fractie heeft vertrouwen in de antwoorden en toezeggingen van het college. Belangrijk voor ons: wij gaan akkoord met het voorstel van het college over de begeleidingsgroep.

De PvdA/GroenLinks-fractie steunt het wijzigingsvoorstel van het CDA.

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Als ik het goed heb gehoord – maar ik denk dat ik het verkeerd interpreteer – het volgende. Ik heb de heer Ritsema horen zeggen dat we ons moeten inspannen voor kwalitatief hoogwaardige gezondheidszorg. Dat ben ik met hem eens. Betekent het, dat hij daarmee een of meer basisspecialismen inlevert?

Ooit heeft de gemeenteraad tandenknarsend geconstateerd, dat het plan van aanpak aanwezig was. Zo langzamerhand begint het erop te lijken, dat het college het plan van aanpak redelijk omarmt. Om meteen bij de crux te komen: wat ons betreft kan dat niet.

Wij zullen het plan van aanpak niet omarmen. Dat is ook een van de redenen dat wij de motie hebben. Hierover zijn wat opmerkingen gemaakt.

Met betrekking tot het eerste punt is het niet zo, dat wij geen vertrouwen zouden hebben in de uitvoering à la mevrouw Le Grand, maar zo ver is het nog niet. We hebben nu te maken met de uitvoering van het plan van aanpak, op dit moment. Daarin hebben wij geen vertrouwen. We mogen dat best uitspreken. Het staat niet met zo veel woorden in het raadsvoorstel. Wij zijn van mening, dat het daaraan moet worden toegevoegd.

De heer **Haagsma**: Mag ik een vraag stellen? Begrijp ik dat u wel vertrouwen heeft in het plan als dat wordt gerealiseerd, zoals mevrouw Le Grand dat heeft geadviseerd? Een groot aantal fracties dringt erop aan dit zo spoedig mogelijk te doen. De motie is dan toch te vroeg?

De heer **Nentjes**: Nee, de motie is niet te vroeg. Bij gebrek aan beter kunnen wij niet anders dan accepteren, op dit moment, dat die weg wordt gevolgd. Als de weg die mevrouw Le Grand heeft aangegeven wordt gevolgd, dan is er een stukje perspectief. Het is nog niet zo dat alles terugkomt.

In de aanbevelingen van mevrouw Le Grand onder de punten 1 t/m 6 geeft zij met name aan, dat het zeer complex is en dat is gynaecologie. Bij het stellen te willen dat de punten van mevrouw Le Grand worden uitgevoerd, moet je ook de hobbels en misschien wel de onmogelijkheden, die zij noemt aangeven. Misschien is er wel een andere weg om tot dat punt te komen.

Daarom hebben wij in de motie gezet wat we erin hebben gezet. Voor de time being, zolang het niet anders kan, het plan van aanpak uitvoeren op een meer dan royale manier, niet op het minimum maar zo maximaal mogelijk.

Daarnaast menen wij dat er een aantal mogelijkheden is, of in ieder geval zaken die de moeite waard zijn om mede te onderzoeken. Waarom zouden we dat als gemeenteraad niet doen en entameren. Wij zeggen allemaal – en het is ook zo – dat we formeel niets te zeggen hebben. Wij hebben geen zeggenschap over het ziekenhuis. Dat is waar. We bemoeien ons er wel mee en dat is terecht, uit hoofde van onze functie als volksvertegenwoordiging. Uit die hoofde is het niet verkeerd om alternatieven te onderzoeken en daaraan mee te duwen. We hangen dan niet achterover, maar zijn actief bezig. Kortom, wij handhaven onze motie en horen de uitslag wel.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Ik zal niet op details ingaan, zeker niet op alle opmerkingen en vragen, die in de vorige ronde aan de orde zijn gekomen. Dan kunnen we onze stretchers hier wel neerzetten. Wij blijven de motie van harte ondersteunen.

Ik heb nog nooit gezien, dat een college blij was met of zich schaarde achter een motie ingediend door oppositiepartijen. Het is ook nu niet gebeurd. Ik had gehoopt dat in het dualistische systeem in ieder geval leden van collegepartijen wat meer contact zouden hebben gehad met mensen, waarmee wij ook spreken. Langzamerhand krijg ik het idee, dat collegepartijen en oppositiepartijen andere achterbannen hebben of andere mensen spreken. Zo nu en dan heb ik het gevoel, dat ik in een heel andere polder woon als sommige mensen uit collegepartijen. De tijd zal het leren.

We moeten het ijzer smeden als het heet is. We hebben nu de kans om knopen door te hakken en beslissingen te nemen. Hopelijk is het tegen de tijd, dat we weer een beslissing moeten nemen, niet te laat.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Ik kan kort zijn. De heer Nentjes heeft het goed verwoord. Ons staan voor ogen de punten, die mevrouw Le Grand met betrekking tot het huidige plan van aanpak naar voren heeft gebracht – de aanpassing daarvan – maar dan wel gelardeerd en in combinatie met de positieve elementen van het plan Sturkenboom. Die opening willen wij door middel van de motie maken. Het spreekt voor zich dat wij achter de motie blijven staan.

Over de begeleidingsgroep wil ik nog twee opmerkingen maken. Ik meen dat de doelstelling van die groep tweemaal is:

- bewaking van het proces van een herzien plan van aanpak; als het gaat om procesbewaking dan moet je dat niet door het ziekenhuis zelf laten doen. De suggestie om het bijvoorbeeld door mevrouw Le Grand te laten leiden of te laten bewaken, of wellicht het Platform of andere deskundigen, ervaringsdeskundigen wellicht, lijkt mij niet zo'n gekke gedachte.

- de communicatie. Op dat punt is voor de begeleidingsgroep een belangrijke rol weggelegd.

Voorts nog twee andere punten. Ik heb in het laatste deel van mijn eerste termijn iets geroepen over de zeggenschap die de bevolking heeft, of juist het ontbreken daarvan. We krijgen een nieuwe ronde met nieuwe kansen. Ik koppel het aan de opmerking, die mevrouw Bij de Vaate maakte met betrekking tot de omzetting van de borgstelling naar een lening.

Wij hebben dan de mogelijkheid om wat meer vingers in de pap te krijgen en dit af te dwingen voor zover het onderhandelbaar is met betrekking tot de zeggenschap. Ik daag het college uit dat in ieder geval in de onderhandelingen naar voren te brengen.

Overigens, in een integratie van het nieuwe plan van aanpak, herzien door mevrouw Le Grand, en in combinatie met de plannen van de heer Sturkenboom – de vier positieve elementen die ook de PvdA heeft genoemd – zou je ook aan een nieuwe structuur kunnen denken, waarbij de zeggenschap van de bevolking sterker wordt en waardoor de fouten die we in het verleden hebben gemaakt in ieder geval teniet worden gedaan.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik zal proberen kort te reageren. Ik meen dat ik niet hoeft te reageren op de opmerkingen van de fracties die het eens zijn met het college dat de motie niets toevoegt. Ik heb niet zo snel de tekst van de heer Reijenga kunnen meeschrijven. Misschien kan hij de tekst nogmaals voorlezen.

De heer **Reijenga**: Ik zal een poging doen: "De raad draagt het college op alles in het werk te stellen dat de Raad van Toezicht de conclusies van het rapport Le Grand onderschrijft en invoert (of implementeert) in het plan van aanpak."

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik heb de tekst nu duidelijk.

Mevrouw Geluk zegt: wij willen conform Le Grand. Het college is het daarmee volledig eens. Dat is ook wat het college de raad voorstelt om conclusies en aanbevelingen van mevrouw Le Grand integraal over te nemen en vervolgens in het overleg neer te leggen bij de Raad van Toezicht, op een in-dringende wijze. Of het moet conform de formulering van het college of conform de aangescherpte formulering van de heer Reijenga, het gaat om de inhoud die we ingevoerd willen krijgen.

Mevrouw **Geluk**: Dan stemt u toch vrolijk in met onze motie.

Wethouder de heer **Ritsema**: Nee, mevrouw Geluk, het betekent dat uw motie niets toevoegt en volstrekt overbodig is.

Mevrouw **Geluk**: Dat is uw mening.

De heer **Vermeulen**: U gaat daarmee volstrekt voorbij aan de positieve elementen van Sturkenboom. U laat het aan de heer Sturkenboom over om naar de Raad van Toezicht te gaan. Nee, integreer het meteen.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ook dat zit in de aanbevelingen van mevrouw Le Grand.

Mevrouw **Geluk**: Dat is niet helemaal juist.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik heb zojuist aangegeven dat het college van mening is dat dit soort private en commerciële initiatieven door betrokkenen zelf in het overleg met het ziekenhuis aan de orde kunnen worden gesteld. Dat is hun verantwoordelijkheid. De aanbevelingen van mevrouw Le Grand zetten het ziekenhuis nadrukkelijk ook op dat spoor. Het college neemt die aanbevelingen over.

De **voorzitter** Ik respecteer het dat u het er niet mee eens bent. De wethouder reageert op uw opmerkingen.

De heer **Vermeulen**: Hij moet dan wel volledig zijn.

Mevrouw **Geluk**: De wethouder zet mijn woorden in een wat andere context. In de woorden van mevrouw Le Grand staat duidelijk dat private elementen kunnen worden opgenomen in de uitwerking van het plan van aanpak. Dat is iets heel anders dan samenwerken met een consortium, zoals dat van de heer Sturkenboom, samen met Volker Stevin en Imtech. Dat is iets totaal anders. Hier wordt zelfs gesproken over een adviserende rol, maar dit soort grote consortia gaat niet in een streekziekenhuis adviseren. Zij verwachten een heel andere rol. U zet het even op het verkeerde spoor.

De heer **Bakker**: Mevrouw Geluk, u wilt toch niet zeggen dat nu een consortium zich heeft aangeboden om commerciële activiteiten in de ziekenhuiswereld te implementeren, het ziekenhuis daarmee rond de tafel moet gaan. Er zijn misschien wel meer partijen die dit willen.

Laat het ziekenhuis uitzoeken welke partij hem de beste aanbieding kan doen.

Mevrouw **Geluk**: Ik denk dat u absoluut geen kijk heeft op wat er in deze wereld leeft.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik wil verder gaan met het onderdeel communicatie waarover opmerkingen zijn gemaakt. De VVD-fractie heeft gezegd, dat het goed zou zijn dat het ziekenhuis iemand inhuurt op het niveau van mevrouw Le Grand, om bij de communicatie te betrekken.

De nieuwe voorzitter van de Raad van Bestuur van het ziekenhuis, de heer Dekker, is op de tribune aanwezig. Ik ben ervan overtuigd, dat hij zijn oren ongetwijfeld goed open heeft om deze opmerking mee te nemen. Overigens, ik wil de raad toezeggen dat wij de opmerking ook meenemen in het overleg met het ziekenhuis.

Tot slot het voorstel van de heer Reijenga. Met alle respect, ik vraag me af of de tekst wel zoveel scherper is dan de CDA-fractie bij monde van de heer Reijenga ons voorlegt. Het college is van mening, dat de nu vermelde tekst "onverkort in te brengen in het overleg met de Raad van Toezicht en er tevens bij hem op aan te dringen met voortvarendheid deze aanbevelingen in de uitwerking van het plan van aanpak door te voeren", in orde is.

Ik zie het verschil niet.

De heer **Reijenga**: Ik vind het te soft. De door mij gebruikte bewoordingen zijn meer helder en zijn ook korter. Ik vraag de raad steun. Als de raad mij niet steunt dan houdt het op.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat de heer Van der Est de tekst van de heer Reijenga ondersteunt.

De heer **Van der Est**: Dat doe ik terdege.

De **voorzitter**: Zijn er ook andere fracties die de tekst ondersteunen.

De heer **Haagsma**: Ik heb er niet op gereageerd, omdat ik niet precies wist waar ik een en ander moest plaatsen. Ik sta er achter. De fractie van de Politieke Unie ook.

De **voorzitter**: Ik leg dit politieke feit aan de wethouder voor.

Wethouder de heer **Ritsema**: Het college realiseert zich de betekenis van deze drie stemverklaringen en zal de tekst overnemen.

De heer **Roefs**: Ik hoop dat de wethouder zich ook realiseert dat zijn oproep voor een unanieme uitslag vanavond niet is gelukt. De oppositie zal tegen het collegevoorstel zijn.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik wil er namens het college op reageren. In de eerste termijn heb ik het benadrukt, omdat ik van mening ben dat we vanavond juist met betrekking tot de conclusies van de aanbevelingen van mevrouw Le Grand een versterkt signaal bij het ziekenhuis kunnen neerleggen, juist nu ook de voorzitter van het Platform zich bij de punten, die mevrouw Le Grand op tafel heeft gelegd, heeft aangesloten. Des te krachtiger kunnen wij dit vervolgens bij de Raad van Toezicht op tafel leggen.

De **voorzitter**: Mag ik naar een conclusie komen?

De heer **Vermeulen**: Ik heb mevrouw Bij de Vaate vragen gesteld waarop ik nog geen antwoord heb gehad. Ik hecht eraan daarop antwoord te krijgen.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Als het mag van de voorzitter wil ik dit doen. Als college hebben we in het begin gezegd – en ik meen dat het op 5 februari jl. is gecommuniceerd – dat wij in principe de inhoud van de financiering willen loslaten. Het laat onverlet, dat wanneer wij overgaan tot leningen, wij zeker regelmatig, bijvoorbeeld in het begin zekere iedere drie maanden, naar de cijfers zullen kijken en we afspraken maken wanneer wij vinden dat het ziekenhuis in een dermate financiële staat is dat de leningen kunnen worden afgelost.

De heer **Vermeulen**: Het gaat mij met name om de zeggenschap.

De **voorzitter**: Ik stel me voor dat die discussie wordt gevoerd als er een voorstel komt.

In het kader van het reglement van orde moet het meest verstrekkende voorstel het eerst in stemming worden gebracht. Ik weet niet of de indieners van de motie stemming wensen of dat ik kan concluderen dat de motie is verworpen, met alleen de stemmen van ChristenUnie/SGP, VVD en D66 voor.

De heer **Nentjes**: Wij staan op hoofdelijke stemming.

De heer **Roefs**: Wij sluiten ons daarbij aan.

De **voorzitter**: Ik kijk naar de griffier of hij alle dingen die daarvoor nodig zijn gereed heeft. Wij brengen eerst de motie in stemming. Vervolgens breng ik voor de volledigheid het collegevoorstel, met de gewijzigde tekst zoals voorgesteld door de heer Reijenga, in stemming. Als voorzitter zeg ik tegen u: ik kan mij voorstellen dat het jammer is als de motie niet wordt aangenomen, maar als u meent dat het college met veel zeggenschap naar de Raad van Toezicht, Raad van Bestuur moet, om een aantal zaken te implementeren, dan maakt unanimiteit dit sterker. Ik wil u niet overhalen, maar als je van mening bent, dat je met kracht iets moet bepleiten, dan moet je ervoor zorgen dat het college dit met kracht kan doen.

De heer **Roefs**: Welke pet heeft u nu op: voorzitter van de raad of voorzitter van het college van burgemeester en wethouders?

De **voorzitter**: Het enige dat ik constateer is dat als je unaniem iets van mening bent, dit een sterker signaal is dan wanneer je het verdeeld doet.

We beginnen met nummer 12 van de presentielijst, mevrouw Binksma.

Voor de motie stemmen de leden Binksma, Geluk, Vermeulen, Nentjes, Roefs, Voorberg en Wassink. Tegen de motie stemmen de leden Droog, Dibbits, Bakker, Wagemaker, Tuinenga, Faber, Van Domburg, Hermus, Vercraeije, Bouma, Kalk, Haagsma, Wondergem, Van der Est, Reijenga, Nijdam, Straatsma, Sanderse en Van der Velde. De motie is met 7 stemmen voor en 19 stemmen tegen verworpen.

De **voorzitter**: Is het wijs, dat nu nog het collegevoorstel hoofdelijk in stemming wordt gebracht? Ik stel voor dat we dit doen, zodat die helderheid ook aanwezig is.

De heer **Reijenga**: Houdt het collegevoorstel ook in, dat er een begeleidingsgroep komt?

De **voorzitter**: Dat is u ruim toegezegd door de wethouder.

Wethouder de heer **Ritsema**: Voor alle duidelijkheid. Ik doe niet de toezegging, dat er een begeleidingsgroep komt. Ik doe wel de toezegging dat we dit punt uitdrukkelijk bij het ziekenhuis op tafel leggen. Ik neem aan dat u dit bedoelt.

Ik begin weer bij mevrouw Binksma. We stemmen over het voorstel van het college, zoals geamendeerd met de tekst die de heer Reijenga heeft voorgesteld.

Voor het voorstel stemmen de leden Droog, Dibbits, Bakker, Wagemaker, Tuinenga, Faber, Van Domburg, Hermus, Vercraeije, Bouma, Kalk, Haagsma, Wondergem, Van der Est, Reijenga, Nijdam, Straatsma, Sanderse en Van der Velde. Het voorstel is met 7 stemmen voor en 19 stemmen tegen verworpen. Tegen het voorstel stemmen de leden Binksma, Geluk, Vermeulen, Nentjes, Roefs, Voorberg en Wassink. Het voorstel is met 19 stemmen voor en 7 stemmen tegen aangenomen.

2. Wijziging samenstelling commissies

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben als seniorenconvent positief over dit voorstel geadviseerd. Ik heb er wel een kleine kanttekening bij geplaatst en heb die in de VVD-fractie besproken. Wij maken ons een beetje zorgen. Zoals u in de notulen in dit raadsbandje kunt lezen heeft ons sympathieke raadslid de heer Schipper afscheid genomen, waarbij vooral zijn gezondheid een argument was om niet langer in deze raad te kunnen functioneren. De vraag die bij ons opkwam is, dat de nieuwe functie als voorzitter van het bestuur van het zwembad – het is een zware functie – goed moet worden ingevuld. De vraag is of de gezondheid van de heer Schipper dit toelaat. Hij kan zelf wel zeggen, dat hij deze functie niet uit de weg wil gaan. Het kwam bij ons op, zeker ook omdat hij nog allerlei initiatieven neemt rond het poldertorengedoe, zoals portier.

In het acquisitie- c.q. promotiegebied van Noordoostpolder wil hij actief zijn. Moeten we hem niet tegen zichzelf beschermen, zou je bijna zeggen. Dat kan ook, want wij hebben in wethouder Van Gaalen een uitstekende vertegenwoordiger, die best voorzitter van het zwembadbestuur kan zijn. Na twee jaar ervaring te hebben opgedaan als wethouder zou dat mogelijk moeten zijn. Ik wil in het midden van de raad leggen of het wel verstandig is. Verder ga ik niet over de gezondheid van de heer Schipper. Het is jammer, dat hij het niet zelf kan toelichten.

De **voorzitter**: De oproep is helder.

De heer **Roefs**: Ik denk dat de heer Schipper voorzichtig aan moet doen.

Bij acclamatie wordt de heer H.R. Kalk benoemd tot lid van commissie II en wordt de heer J. Schipper benoemd tot bestuurslid van de Stichting Exploitatie Zwembad Bosbad.

3. Kredietvoting renovatie sportaccommodaties De Es

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

4. Ontwerpbegroting 2004 Stichting voor Openbaar Onderwijs Noordoostpolder

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

5. (Her)benoeming bestuursleden Stichting voor Openbaar Onderwijs Noordoostpolder

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

6. Toekomstige huisvesting basisonderwijs in Kraggenburg

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

7. Vaststelling bestemmingsplan "Bedrijventerrein Ens"

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

8. Vrijstellingsprocedure bouwplan Espelerweg 6 te Emmeloord

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

9. Vaststellen van de verordening op de raadscommissies 2004

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

10. Package deal inzake locaties De Nijverheid, De Ronde en De Balkan

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. We hebben de antwoorden, zoals gegeven in de commissie, nog eens bestudeerd. Dit geldt ook voor de milieurapportage, die in opdracht van bouwbedrijf De Vries is gemaakt. Wij hebben geconstateerd dat onderzoek is gedaan naar de aard van de vervuiling, maar niet naar de herkomst, ondanks eerdere onderzoeken. Ook hebben we geconstateerd, dat er veel belangstelling is voor de te bouwen appartementen. We hebben geconstateerd, bij vergelijking van de prijzen, dat de prijzen erg laag zijn van de te verkopen grond in het centrum van onze gemeente.

Het betekent ook, dat in deze situatie de vervuiler niet betaalt. Wij vinden dat een rechtsongelijkheid.

Ondanks dat we de mensen, die daar gaan wonen, ontzettend veel woongenot gunnen en bouwbedrijf De Vries veel bouwplezier, kunnen we niet instemmen met uw voorstel omdat het niet conform is wat we van grondverkoop in het centrum van Emmeloord verwachten en mede gezien eerdere activiteiten, die zijn geweest. Ik moet daaraan toevoegen dat in vorige perioden het CDA altijd een fervent voorstander was de koop en verkoop van gronden uit te besteden aan externen. In deze situatie, dat we in het centrum grond verkopen, en we er geld op moeten toelagen is het CDA ineens enthousiast geworden. Ook het uitgangspunt, dat we nu uitgaan van de boekwaarde is tegen het gebruik dat we tot nu toe hadden. We gaan dus niet akkoord met het voorstel.

De heer **Nijdam**: Mijnheer de Voorzitter. Aan het begin van de avond hebben we een papier toegevoegd gekregen over dit voorstel. Dank voor de beantwoording van de vraag over de kademuur. Zijn wij er blij mee? Ja en nee? Ja, omdat er nu duidelijkheid is naar zowel de aannemer van wie de kademuur is als ook naar de toekomstige kopers. Nee, omdat in dit soort situaties er nog steeds 32 bewoners in ons gebied zijn die nog geen duidelijkheid hebben en wachten op een brief, terwijl ze vier jaar geleden al hebben gekocht. Ik zal er nu niet verder op ingaan. Het is een stukje slechte communicatie.

Wij gaan akkoord met het voorstel.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. Ik neem de opmerking van de heer Nijdam voor kennisgeving aan. Ik neem aan dat het zijn bedoeling is dat ik er iets mee kan. Ten aanzien van het standpunt van de VVD verbaast het mij niet, dat mevrouw Geluk niet akkoord gaat. Zij is daarover in de commissie duidelijk geweest. Ik wil nogmaals benadrukken dat deze grond € 250,00 per m² kost en er geen extra appartement bij komt.

Mevrouw **Geluk**: Mag ik daarop reageren? Als ik een lap grond voor het bouwen van een huis koop, dan betaal ik voor de tuin evenveel als voor het huis. Bij de € 250,00 per m² bent u uitgegaan van de prijs, die u moet betalen als u als gemeente de ontsluitingskosten en andere kosten moet maken. Wanneer een bouwbedrijf dit zelf doet, komt men op een lagere prijs. Dat is algemeen bekend.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: De ontsluiting wordt door de firma De Vries betaald.

Mevrouw **Geluk**: Precies, als hij het zelf doet, komt hij op een lagere prijs uit. Het bedrag blijft te hoog. Laten we daarover niet kissebissen.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel, met dien verstande dat de leden van de VVD-fractie worden geacht tegen het voorstel te hebben gestemd.

11. Gebiedsgericht beleid Oostrand Noordoostpolder
Provinciaal uitvoeringsprogramma 2004-2007. Inrichtingsplan De Terp dagrecreatie en golf

De heer **Van der Velde**: Mijnheer de Voorzitter. Ondanks het feit dat we in de commissievergadering positief hebben gereageerd, hebben we het voorstel teruggevraagd om een toelichting te geven. Dat wil ik bij deze doen.

De CDA-fractie heeft zich in de commissievergadering positief uitgelaten over de plannen ten aanzien van de corridor. We willen dit nu nog eens onderstrepen, temeer daar dit een van onze actiepunten uit het verkiezingsprogramma betreft ten aanzien van landelijk gebied en recreatie. We kunnen ons dus prima vinden in het uitvoeringsprogramma 2004-2007 Oostrand Noordoostpolder. We hopen op een voorspoedige en succesvolle realisatie en stemmen in met de cofinanciering. Ten aanzien van het inrichtingsplan De Terp lijkt het onze fractie ondanks het feit dat we van de golfsport zelf niet veel verstand hebben een prachtig plan. De Terp, geschikt voor zowel dagrecreatie als voor golfers, wij hebben er alle vertrouwen in dat deze twee soorten recreatie prima naast elkaar kunnen bestaan. Onzes inziens voegt een golfbaan op zo'n unieke locatie – het is namelijk de hoogste golfbaan beneden zee-niveau – niet alleen een nieuwe dimensie toe aan het leven in Noordoostpolder, maar geeft ook een nieuwe betekenis aan het woord uitgeput. De CDA-fractie stemt in met het voorlopige inrichtingsplan.

Mevrouw **Binksm**a: Mijnheer de Voorzitter. De VVD-fractie heeft steeds duidelijk en met regelmaat de vinger bij de ontwikkeling van een golfaccommodatie in de Noordoostpolder gelegd. We zijn zeer content dat er nu een inrichtingsplan dagrecreatie en golf ligt, voor de Terp. Het is een positieve ontwikkeling, die we hard nodig hebben.

Dat uiteindelijk voor deze locatie is gekozen, om in samenhang met andere recreatieve voorzieningen voor veel mensen een aantrekkelijk gebied te worden, waar van alles te beleven valt, maakt het aantrekkelijk. Het lijkt een mooi plan te worden. Echter, verdragen alle vormen van toerisme elkaar? Zijn er geen risico's bij de invulling? We hebben daarbij enige vraagtekens. Het college zal daarnaar goed moeten kijken, onder andere bij de openbare fiets- en wandelpaden in de buurt van de golfbaan. Dat is in ieder geval ons advies. Gehoord ook de problemen vanmorgen, via de radio, in Zeewolde.

Het is te waarderen dat er mensen zijn die de schouders eronder durven te zetten alvast een golfclub op te richten om draagvlak te creëren, zonder dat een baan aanwezig is en waaraan voor 2006 niet wordt begonnen. Er moet nog heel veel gebeuren voordat de plannen werkelijkheid worden. Er worden stappen gezet. De VVD-fractie wenst dat het projectjaarplan voor 2004, zoals het in het voorstel staat, wordt uitgevoerd, zeker het aanleggen van de oefenbaan.

Hiervoor is het nodig zo snel mogelijk met het bestuur van de golfclub Emmeloord te spreken hoe een en ander kan worden aangepakt. Dat is volgens mij ook de bedoeling van het college. Wij staan daarachter. Ik wil hierbij ook opmerken, dat wordt gekeken naar het onderhoud van de boerderij die de gemeente daar heeft aangekocht. Volgens ons gaat de kwaliteit achteruit. De vraag daarbij is: tot wanneer is de boerderij in gebruik bij het huidige bedrijf. Misschien kan de taakwethouder daarop een antwoord geven.

Verder is het zaak stevig te onderhandelen met partijen, die medezeggenschap hebben om zo veel mogelijk financiële kansen te benutten, zodat uiteindelijk het hele gebied tot ontwikkeling kan komen, zoals wij dat wensen en waaraan iedereen iets heeft. Er wordt al zo lang gepraat. Daarom zou het goed zijn dat concreet iets zal gebeuren. Wij hebben dat onze kiezers beloofd. Als promotie voor de gemeente kunt u beginnen met het uitreiken van een golfbal. Het is goed om ook nieuwe bedrijven en bewoners te trekken.

Wij hebben een excursie gemaakt naar de golfbaan in Westwoud. Wij hebben daar een goede indruk gekregen hoe een dergelijk gebied kan worden ingericht. Het is ook goed, dat – omdat je misschien niet al te snel bent met de planontwikkeling – je kunt leren hoe anderen het hebben gedaan en we daarmee ons voordeel doen. Wij staan achter het voorstel en zien de ontwikkeling met belangstelling tegemoet.

De heer **Dibbits**: Mijnheer de Voorzitter. De Politieke Unie acht het in algemeenheid een goed plan en sluit zich aan bij de woorden van de vorige sprekers. Wij hebben een vraag, die te maken heeft met de juridische problemen. In 2006 zit het werk voor de NV Friese pad voor de vuilnisbelt erop. De provincie heeft daarna de nazorgverplichting. Onzes inziens komt dan het probleem. Ik zal bladzijde 4, de laatste zes regels voorlezen: "Alvorens echter tot liquidatie kan worden besloten dient de provincie als nazorginstantie eerst het juridisch eigendom over te dragen aan een opvolgend rechtspersoon. Vanwege de milieuzorg is het van belang, dat de voormalige vuilstort in overheidshanden blijft, bijvoorbeeld een overheidsstichting met de drie huidige aandeelhouders of de gemeente Noordoostpolder alleen." Wie heeft dan de eventuele juridische zwartepiet van de aansprakelijkheden? Wij willen eigenlijk de zwartepiet niet krijgen en vragen het college daarom zeer zorgvuldig hiermee om te gaan. Wij stemmen in met het voorstel.

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Wij zullen iets minder uitgebreid en lyrisch zijn dan de voorgaande sprekers. Het lijkt ons een aardig plan. Wij zijn voor.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb geen behoefte meer aan een toelichting.

De **voorzitter**: Ik ben wel benieuwd wat u van het voorstel vindt.

De heer **Vermeulen**: Wij gaan akkoord met het voorstel.

Mevrouw **Faber**: Mijnheer de Voorzitter. Het inrichtingsplan voor de Terp op zich had niet direct prioriteit voor onze fractie. Wanneer je het plan op zichzelf bekijkt, dan heeft het voor de inwoners van Noordoostpolder maar een betrekkelijk kleine recreatieve functie. Kijk je echter naar het hele Oostrandgebied en naar de plannen, die daarvoor liggen, wordt het plotseling een erg leuk onderdeel van een groter geheel. In dit geval is de som der delen dus vele malen leuker als het deel. De afgelopen week is een spreker in de raadzaal geweest, die aangaf dat we in Noordoostpolder veel hebben verloren. Nu ook weer krijgen we een halve golfbaan. Het gaat natuurlijk wel om de manier waarop je naar planontwikkelingen kijkt. Het glas kan halfvol of halfleeg zijn. Wanneer je naar de corridorontwikkeling kijkt en de uitbreidingsmogelijkheden van de golfbaan in ogenschouw neemt, durf ik wel te stellen dat het glas hier zeker halfvol is. Misschien zelfs meer dan dat.

Het betekent wel dat de komende jaren veel moet worden geïnvesteerd. De begroting, die nu onder het voorlopig inrichtingsplan ligt, is nog wel erg globaal. Het is jammer dat er nog geen definitieve cijfers van de te verwachten subsidiemogelijkheden zijn, hoewel NV Friesepad een betrouwbaar signaal afgeeft met de reservering van € 1,5 miljoen. Voor onze fractie is het altijd van belang geweest, dat de publieke toegankelijkheid groot zou moeten zijn binnen dit project. Het college heeft al aangegeven dat het voor hem ook een speerpunt is. In het licht daarvan wil ik wijzen op de fiets en met name wandelroute, die is ingepland. Onzes inziens is deze niet helemaal logisch. Golfspelers en niet-golfspelers zullen elkaar in dit project moeten versterken. In de toekomst zal een wandeling naar de uitkijktoren moeten kunnen leiden tot een wandeling rondom het golfterrein en eindigen bij de koffie met appeltaart of iets sterkers bij de horeca-exploitant. Deze zal beide soorten recreanten hard nodig hebben. De golfclub heeft dit belang ook onderkend. Graag zouden wij zien, dat hiernaar nog eens zorgvuldig wordt gekeken, waarbij ook zeker de veiligheidsaspecten niet uit het oog mogen worden verloren. Voor alle duidelijkheid willen we van het college horen hoe het denkt om te gaan met de private en publieke delen van De Terp. Het fietspad is/wordt eigendom van de gemeente. De Terp blijft of komt in eigendom van een rechtspersoon, volgend op de opheffing van de NV Friesepad. Wie heeft straks welke verantwoordelijkheden.

Als laatste moet het me nog even van het hart, dat ik in de commissievergadering richting de golfclub Emmeloord iets heb gezegd over het ophouden van een eigen broek, in de toekomst; het moet een stevige broek zijn en geen geruit gevalletje. Inmiddels ben ik op de vingers getikt en heb begrepen dat een geruite broek al heel lang niet meer wordt gedragen door de dames en heren golfers. Mij is niet duidelijk geworden wat ze wel dragen, maar ik ga ervan uit dat het solide pantalons zijn, die tegen een stootje kunnen. Ik ben bang, dat ze ook wel wat wind moeten kunnen tegenhouden.

De heer **Roefs**: Ik wil best toelichten wat een golfer draagt, maar dan buiten de vergadering.

Mevrouw **Faber**: De heer Roefs kan misschien in de volgende vergadering in zijn golfoutfit verschijnen.

De **voorzitter**: Misschien heeft mevrouw Bij de Vaate nog kledingadviezen.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. Kleren maken de man, maar ik vind het belangrijker wie er in zit. Ik zit plezierig naar het balletje te krijgen. Het is een balletje, dat mij erg aanspreekt, met de Friese vlag erop. Ik ben van Friese afkomst. U had het niet moeten doen, want nu daagt u mij uit om deze kleur op het balletje te zetten. Dat zal niet de bedoeling zijn.

Ik ben blij dat het voorstel zo veel positieve geluiden uit deze raad geeft. Wij zijn er inderdaad al jaren mee bezig, niet omdat wij zo traag zijn, maar omdat het heel lastig was de financiële eindjes zo aan elkaar te krijgen, dat het niet al te veel geld uit de gemeentekas zal kosten. Op dit moment ziet het er aardig uit. Over het voorstel, dat voor het waterproject is ingediend, hebben we inmiddels te horen gekregen dat het heel goed past in de criteria. Nu de subsidie nog. De eerste stap hebben we wat dit betreft binnen.

De heer Van der Velde zegt, dat hij geen verstand heeft van golfen, maar als hij het woord uitputten gebruikt, begint hij het al een klein beetje te begrijpen.

Het fietspad: ligt het daar wel of niet op de goede plek. Ik ben niet deskundig, mevrouw Faber. De Grontmij is wel deskundig. Het bestuur van de golfbaan heeft op 13 april jl. een gesprek gehad hier met een aantal mensen. Daarbij is afgesproken dat de Grontmij nog eens gaat kijken of het openbare fietspad op de goede plek ligt. Dit geldt ook voor het wandelpad. Overigens is het wel zo, dat je ook op een fietspad kunt wandelen. Er hoeft niet helemaal rond het terrein een specifiek wandelpad te liggen. U zei dat u op zich niet zo kapot bent van dit onderdeelje van de corridor. Ik heb in de vorige raadsperiode wel eens gezegd: probeer zoveel mogelijk parels aan de ketting te krijgen, zodat het een mooie ketting wordt. Soms zit er voor sommigen wel eens een klein pareltje aan. Als het in uw ogen zo is, dan is het zo. Smaken verschillen. Ik ben van mening, dat het een goede parel is in de ketting die we in de Oostrand maken. Iedereen, zowel het brede publiek als degenen die golfen, kan hiervan zoveel mogelijk gebruik maken.

De aansprakelijkheid voor de afdekking ligt bij de provincie. Wij kunnen die aansprakelijkheid niet over krijgen. Vandaar ook dat het eerst allemaal goed moet zijn geregeld en het budget, nodig voor de nazorg, in mindering wordt gebracht. Daarna kan het beheer voor het bovenste deel naar een overheidsstichting. Of dat de gemeente alleen wordt of samen met een andere instantie werken we nog uit.

Mevrouw Binksma heeft een opmerking over het onderhoud van de boerderij gemaakt. Op dit moment is de boerderij in gebruik en wordt erop gepast.

Wij hebben daarover geen speciale afspraken. Indien we het zouden willen, kunnen we het gebruik redelijk snel beëindigen.

Ik hoop dat we het projectjaarplan zo snel mogelijk kunnen uitvoeren. Als het plan door de raad is vastgesteld, dan is het enerzijds plezierig. Anderzijds begint dan het werk. We zullen de mouwen moeten opstropen om zo snel mogelijk verder te gaan. Wij zullen dat ook doen.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

IX. Sluiting

De heer **Reijenga**: Burgemeester, leden van de raad, belangstellenden. Als plaatsvervangend voorzitter van de raad wil ik de volgende mededeling doen.

De raad van de gemeente Noordoostpolder, gelezen het voorstel van de commissie ter voorbereiding van een aanbeveling met betrekking tot de herbenoeming van de burgemeester d.d. 13 april 2004 en gelet op artikel 61a van de Gemeentewet en de procedureregels herbenoeming burgemeester d.d. 26 november 2001 van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties; besluit:

1. Burgemeester W.L.F.C. ridder van Rappard voor herbenoeming aan te bevelen.
2. De aanbeveling door tussenkomst van de Commissaris van de Koningin aan de minister van BZK mee te delen.
3. De aanbeveling in de openbare raadsvergadering van 22 april 2004 openbaar te maken.

Aldus besloten in de besloten vergadering van 22 april 2004.

Hiermee heb ik punt 3 van het besluit ingelost. Namens de raad feliciteer ik u met deze positieve aanbeveling, burgemeester.

In de gesprekken, die we met u hebben gevoerd, heeft u te kennen gegeven het burgemeesterschap al vele jaren een aantrekkelijk en mooi ambt te vinden. U wilt het nog graag in deze gemeente blijven uitoefenen.

Voor de toehoorders merk ik daarnaast nog op, dat de ambtstermijn van burgemeester van Rappard op 16 september 2004 afloopt. Ingevolge artikel 61a van de Gemeentewet en de procedureregels voor herbenoeming burgemeester dient de raad een aanbeveling inzake herbenoeming aan de minister van BZK te zenden. De aanbeveling is voorbereid door een commissie, die bestaat uit de fractievoorzitters van alle in de raad vertegenwoordigde fracties. De raad moest volgens de voorschriften de aanbeveling bespreken in een besloten vergadering. De raad is tot zijn standpunt gekomen door de gehele periode, vanaf eind 1998 tot op heden in de beschouwing te betrekken. Er is gekeken naar de verschillende rollen, die de burgemeester moet vervullen. Hij is niet alleen voorzitter van de raad, maar ook van het college van burgemeester en wethouders. Hij heeft als portefeuillehouder ook een aantal eigen taakvelden van beleid. Tot slot is er zijn rol als burgervader.

Op grond van de procedureregels van Binnenlandse Zaken is uitsluitend de aanbeveling van de raad openbaar. Bij verzoeken om commentaar, aan wie van de raadsleden dan ook, zult u geen nadere mededelingen kunnen doen en zelfs niet mogen ontvangen.

Nogmaals, burgemeester van harte gefeliciteerd. We doen het morgen met een bloemetje. We zullen zo snel mogelijk de aanbeveling aan de minister zenden.

De **voorzitter**: Niet om daarop breed in te gaan, ik heb de gesprekken, ook met de commissie zeer gewaardeerd. Dit geldt zeker voor de mate van openheid. Ik ben blij met uw aanbevelingen. Dank voor het door u in mij gestelde vertrouwen.

De vergadering is gesloten (23.30 uur).

Aldus vastgesteld in de vergadering van 27 mei 2004

De griffier,

de voorzitter,